

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 31CET1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 31, dijous 9 d'abril de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 31 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre el cost de la immigració massiva (tram. 250-00784/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 327, 13)

2. Proposta de resolució sobre el desplegament del Pla d'actuació contra la sinistralitat laboral a Catalunya (tram. 250-00803/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 333, 42; esmenes: BOPC 366, 20).

3. Proposta de resolució sobre el millorament en l'aplicació del sistema VeriFactu (tram. 250-00863/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 351, 21; esmenes: BOPC 392, 9).

4. Proposta de resolució sobre la capitalització o percepció mensual de la prestació d'atur per a la formació i el millorament professional (tram. 250-00923/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 370, 35; esmenes: BOPC 411, 21).

5. Proposta de resolució sobre la situació laboral dels treballadors del sector químic (tram. 250-00925/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 377, 26; esmenes: BOPC 423, 19)

6. Proposta de resolució sobre el reforç i la consolidació de la xarxa de clústers industrials (tram. 250-00926/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 377, 27; esmenes: BOPC 423, 20)

7. Compareixença de Bru Recolons Argente, president de la fundació Impulsa Talentum, davant la Comissió d'Empresa i Treball per a informar sobre la creació d'un observatori internacional del talent

Tram. 357-01251/15

La presidenta

Bé. Bona tarda. Anirem per començar aquesta comissió. Algun grup té algú per subs...? Dignes, Joan.

Joan Canadell i Bruguera

Sí, presidenta. Miri, demanarem que el punt 4 es substanciï el primer. Ja ho havíem parlat amb tots els grups. Crec que tothom està d'acord. I llavors el substanciarà el diputat Ignasi Prat i substituirà la diputada Planas i després ja continuarem els de sempre.

La presidenta

D'acord. Això s'ha de votar per assentiment i algú té algun inconvenient que passem el punt 4 al primer punt de l'ordre del dia? D'acord. I més substitucions. Sí, digueu-me, si us plau.

Jordi Albert i Caballero

Sí, presidenta. Bona tarda a tothom. Nosaltres, el company Joan Ignasi Elena, serà substituït en aquest cas per dos companys, el Carles Campuzano a partir de les quatre, dos quarts de cinc aproximadament, i abans, puntualment, el company Juli Fernández.

La presidenta

D'acord. Gràcies. Algú més? D'acord. Bé.

Proposta de resolució sobre la capitalització o percepció mensual de la prestació d'atur per a la formació i el millorament professional

250-00923/15

Anirem per començar la primera proposta de resolució sobre la capitalització o percepció mensual de la prestació d'atur per la formació i el millorament professional. I ara és el torn del grup proponent, que és Junts per Catalunya amb el seu diputat, el senyor Ignasi Prat. Endavant. Per un temps de tres minuts.

Ignasi Prat i Sarri

Moltes gràcies, presidenta. Membres de la mesa, diputats i diputades. Vivim en un moment de transformació profunda del mercat laboral. La digitalització, la transició energètica i els nous models productius exigeixen una adaptació constant dels treballadors. I davant d'aquesta realitat, la pregunta és clara: Estem facilitant aquesta adaptació? Avui la resposta és que no és suficient. El sistema de prestació per

desocupació està pensat com un mecanisme de protecció davant la pèrdua de feina, però el que plantejem avui no va exactament d'això. No parlem d'una situació d'atur sobrevingut. Parlem de persones que voluntàriament decideixen fer un pas endavant per millorar la seva formació i la seva capacitat professional i aquí és on el sistema falla. Perquè avui, si un treballador vol deixar temporalment la seva feina per formar-se, per fer un cycle formatiu, per fer un màster, per fer un grau, pràcticament no té eines per fer-ho. Ha de renunciar a ingressos i assumir tot el risc individualment i això genera una rigidesa enorme. Estem penalitzant el que vol millorar. Estem posant barreres al qui planteja el talent i estem limitant la competitivitat del país.

La nostra proposta és clara: permetre que aquests treballadors puguin utilitzar les seves cotitzacions acumulades per finançar aquest procés formatiu, és a dir, orientar la prestació cap a la generació d'oportunitats i no limitar-la només a un mecanisme de protecció. I ho fem amb garanties. Primer, exigir que la persona es dediqui realment a la formació. Segon, vincular la prestació a un procés formatiu homologat i orientat a millorar l'ocupabilitat. I tercer, establint mecanismes de control i de retorn en cas d'incompliment. I també amb una idea molt clara: aquesta és una aposta de retorn. Per això incorporem el compromís de reincorporació al mercat laboral un cop finalitzi la formació, perquè no es tracta només de formar persones, sinó de retenir el talent i generar valor aquí.

A més, aquesta proposta introdueix un canvi de paradigma, passant d'un model passiu que actua quan el problema ja existeix a un model actiu que anticipa i preveu. Perquè formar-se a temps sovint evita quedar-se enrere. Si volem una economia competitiva, necessitem treballadors preparats. Si volem ser actors forts, necessitem talent qualificat. I si volem oportunitats reals, hem de donar instruments reals. I aquesta proposta no és una despesa, és una inversió estratègica. És confiar en la capacitat de la gent de millorar, de reinventar-se i d'aportar més valor.

En definitiva, no estem parlant d'atur, estem parlant de progrés. No estem parlant de subsidi, estem parlant d'oportunitats. I no estem parlant de despesa, sinó que estem parlant de futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del grup del PSC per defensar les esmenes amb la seva diputada, la senyora Conchi Jiménez.

Fitxer 31CET2

Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Moltes gràcies. Bé, nosaltres, veient l'explicació i analitzant molt profundament aquesta proposta de resolució, no ho tenim molt clar, perquè creiem que el subsidi s'ha de cobrar perquè és una situació que hi ha persones que en un moment determinat no tenen feina i per poder sobreviure tenen aquest subsidi. Per tant, no entenem que tota aquesta ajuda, aquest subsidi, es pugui capitalitzar per fer una formació, per invertir en formació, perquè si no, clar, d'on viuran?

També és cert que hi ha un sistema, el nostre model està muntat que realment hi ha un sistema de beques per potenciar. Jo amb la meva explicació estic entenent que és un model més enllà, però clar, llavors seria aprofitar aquests recursos per fer formació, però jo a mi això, ho podrien fer només les famílies que tinguin molt poder adquisitiu, perquè les famílies que no tenen poder adquisitiu han de viure i llavors necessitarien... Això és la meva interpretació i la interpretació que nosaltres fem.

Per tant, acceptem l'esmena que ens vam posar..., que vam plantejar nosaltres i que ens han acceptat, que és el punt 2. Sí que és cert que fem tota l'anàlisi, aquesta esmena, doncs, quedaria, si al final fan transacció amb la nostra, evidentment, recolzarem perquè sí que estem d'acord en establir un escenari per a persones ocupades i per intentar millorar la capacitació professional, evidentment que estem a favor. S'han de muntar programes, s'han de recolzar, s'ha de donar suport a què la gent es formi i que millori educativament. Però creiem que no seria la millor fórmula com s'està plantejant, perquè creiem que només afavoriria les persones que tenen molt poder adquisitiu i no tothom. Perquè la persona que necessiti aquest subsidi per poder menjar, evidentment no s'ho podrà permetre. I farem una diferència. Per tant, nosaltres no estarem en contra.

I moltes gràcies per les converses. I res.

La presidenta

Gràcies, diputada. I és el torn d'Esquerra Republicana amb el diputat, el senyor Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies, presidenta. Bé, jo quan he llegit la proposta la veritat és que no sabia ben bé què pensar, perquè el primer element que m'ha vingut al cap un desconeixement del propi sistema, no només de prestació i seguretat social, sinó també de la formació contínua que tenim al país. Aquí tenim el Consorci de Formació Contínua. Vostès fan referència al següent..., en un dels apartats, als treballadors que estan en actiu. Ja saben que els treballadors que estan en actiu no tenen dret, no poden acollir-se a cap tipus de prestació d'atur perquè estan en actiu. Aquests, la seva formació l'han de rebre a partir de la pròpia empresa o bé a través del Consorci de Formació Contínua, que és aquest òrgan que tenim al país, que permet també la millora professional i que es finança a través de les aportacions de l'IRPF i, per tant, de les rendes del treball, tant dels treballadors com també de les diferents aportacions de les empreses. I per tant, ja tenim aquest ens. Per tant, no entenc gaire bé el què diu, perquè ja tenim el consorci que es dedica precisament a finançar i a poder satisfer aquesta formació, que a més és gratuïta de cara als treballadors.

D'altra banda, hi ha un altre element que tampoc entenem gaire, que ja l'ha apuntat la diputada Conchi Jiménez, però que aquí el que s'està dient és que garantir un subsidi d'atur, és a dir, garantir una prestació als treballadors i les treballadores que estan en situació d'atur i, per tant, no tenen ingressos és una despesa. És clar. Nosaltres estem radicalment oposats a aquest concepte, perquè precisament és una garantia, és la protecció social d'aquests treballadors i és la garantia dels treballadors i les treballadores que quan perden la feina puguin mantenir un ingrés i puguin tenir un ingrés per poder viure. Si aquest ingrés resulta que el capitalitzen o els fan capitalitzar per accedir a una formació no sé de què viuran. De què viuran?

I, a més, encara els diré més: aquesta formació entenc que és per a l'àmbit privat, perquè l'àmbit públic ja hi ha una sèrie de beques. Ja hi ha un sistema també de beques que garanteix també que es pugui fer pràcticament de caràcter universal. Per tant, estem parlant de la formació privada? O sigui, el que ens està proposant

junts és que els diners del subsidi d'atur dels treballadors i les treballadores vagin a pagar a les empreses privades que fan formació? És clar.

Per tant, nosaltres no donarem suport a aquesta iniciativa perquè, primera, creiem que no està ben fonamentada, perquè ja tenim en el propi sistema eines que permeten aquesta formació contínua als treballadors. I, segona, perquè tenim també en el propi sistema, sense haver de tocar el subsidi d'atur, doncs, una formació per tal de garantir també una inserció de nou laboral i, per tant, una millora professional d'aquests treballadors i treballadores que s'han quedat en situació d'atur.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Míriam Casanova. Endavant.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, presidenta. Des del Partit Popular considerem que la formació contínua és fonamental per millorar l'ocupació, per donar estabilitat i també avançar en el desenvolupament laboral de les persones treballadores, perquè possibilita que adquireixin i que mantinguin les competències, les habilitats i els coneixements que demanden les empreses.

A més a més, quan una persona treballadora es troba a l'atur i busca feina, doncs encara és més important la formació per reincorporar-se novament al mercat laboral. Però a més a més, en la gran majoria dels casos cal acompanyar la formació també en l'atenció, en l'assessorament i en l'acompanyament de la persona, fins que finalment es torna a incorporar, a inserir en el mercat laboral mitjançant la creació d'itineraris personalitzats.

Des del Partit Popular, defensem que des del SOC hi ha d'haver una oferta pública que sigui adequada per tal que la persona usuària, i especialment quan es troba a l'atur, pugui ocupar un lloc de treball i de qualitat i al més aviat possible. I per això vam demanar al Govern que presentés a aquesta comissió un informe de seguiment sobre l'execució de cadascuna de les actuacions incloses en el pla de transformació

del SOC, per tal de comprovar si realment avancem o no en la millora de l'ocupabilitat de les persones treballadores.

Per altre costat, no hem d'oblidar que tant les empreses com els treballadors en actiu paguen cotitzacions a la Seguretat Social per finançar justament el sistema de formació contínua dels treballadors, garantint el reciclatge i l'adaptabilitat al mercat laboral. En conseqüència, nosaltres pensem que és l'administració pública la que ha de garantir l'accés a una formació contínua i de qualitat, adaptada a les necessitats empresarials, tant de les persones en actiu com també a l'atur. I ho ha de fer a través del SOC, del Consorci de Formació Contínua, dels centres docents adscrits, com també, si parlem de graus i màsters, a través de les universitats públiques.

Per tant, des del Partit Popular, doncs, creiem que aquest ha de ser el camí a seguir en comptes de capitalitzar la prestació de l'atur per finançar cursos de formació, però en qualsevol cas, entenem que es podria donar algun cas en què algun treballador estigués interessat en capitalitzar aquesta prestació i, per tant, ens abstindrem per tal que es pugui estudiar la viabilitat d'incorporar una modalitat específica que permeti finalment capitalitzar una part de la prestació per desocupació per destinar-la a la formació.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de VOX, amb el diputat el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Per fer una mica de síntesi, perquè, des d'aquest grup, ha entès una qüestió que, després d'escoltar als diputats que m'han precedit, és una altra i potser que em corregeixi el diputat de Junts. Un senyor, una senyora que està treballant en actiu, decideix voluntàriament cessar el seu contracte laboral per anar a estudiar i millorar la seva formació i ja sigui ja sigui un cicle formatiu, de grau mitjà de grau superior, d'un màster o d'un o un grau, que ho pugui fer amb el 1,55 per cent que paga cada mes de la seva nòmina. És així?

Bé, doncs si és així, doncs si és així, nosaltres estem d'acord. Perquè, és clar, aquí quan es diu que és un subsidi per veure si poden arribar a final de mes o si poden viure, miri, és que aquest subsidi el paga els que estan cotitzant. Són diners seus. Escolti'm, una persona que vulgui cessar o que li cessin, evidentment per la seva qüestió, i vulgui emprendre un negoci o vulgui emprendre algun tipus de qüestió, veritat que té la capacitat de capitalitzar aquest atur? Sí, sí sé que la té. Per tant, escolti'm, per què no donem una possibilitat més? És que no entenem quina és la qüestió de fer diferència que la gent no podrà tal. Per donar la possibilitat. No és imperatiu, és poder escollir. Per tant, nosaltres, el nostre grup, ho veiem oportú.

El que no veiem oportú és el com, és a dir, a través del SOC, ja li he comentat al diputat, evidentment, que no per una senzilla raó, perquè és que nosaltres hem demanat per activa i passiva dissoldre aquesta entitat, que l'únic que fa és devorar diners públics, precisament 600 milions d'euros que podria anar per finançar projectes de formació, projectes d'augment de la capacitat d'aquests treballadors i, en canvi, es fan servir per col·locar els de sempre.

Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta. L'únic que demanarem votació separada número 2, perquè ens abstindrem pel com. Aquí a Catalunya tenim el SOC i, per tant, el procediment és aquest. L'entendem, però no el compartim.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn dels comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Jo si tenia algun dubte, doncs me l'acaba d'aclarir el diputat de VOX. Evidentment votarem en contra d'aquesta proposta. Junts barreja una idea que en principi podria sonar bé. Per això deia, si em quedava algun dubte, facilitar itineraris de formació, amb una lògica que és molt seva, és molt de dretes, és molt de Junts: individualitzar el risc, fer recaure l'adaptació sobre la persona treballadora i obrir la porta a finançar amb l'atur, fins i tot màsters i estudis universitaris sense distingir entre necessitat laboral, utilitat pública, capacitat econòmica ni tampoc el

tipus d'estudis que es fan, si són públics o són privats. Per tant, nosaltres, els comuns, em sap greu, però no compartim aquest marc ideològic que travessa la proposta.

Nosaltres no creiem que la resposta a les necessitats formatives hagi de ser convertir la prestació d'atur en una mena de fons individual, una mena de guardiola del qual cada persona hagi de disposar com vulgui per pagar-se la seva pròpia adaptació a un mercat laboral cada vegada més inestable. Evidentment, això són les propostes de la dreta i de l'extrema dreta. A l'atur, senyors de Junts, no és una guardiola privada. És una prestació de protecció social que ha de garantir ingressos quan es perd la feina. I, per tant, hem de ser molt prudents abans de desplaçar aquesta funció cap a una altra lògica diferent.

Nosaltres defensem que la formació i la millora professional són un dret, sí, però precisament per això ha de tenir una forta garantia pública, una planificació coherent i una orientació clara cap a la millora de l'ocupabilitat i la qualificació professional i la transició justa. No poden dependre només de qui es pot permetre deixar la feina, qui té prou prestació acumulada o qui sap navegar millor per un sistema complex. Per tant, nosaltres creiem que aquest debat s'ha d'orientar d'una altra manera. La prioritat no hauria de ser generalitzar l'ús de la prestació d'atur com a mecanisme de finançament individual de la formació, sinó precisament, com s'ha dit abans, reforçar l'oferta pública de formació al llarg de la vida, la coordinació entre SOC o un sistema educatiu i les universitats, beques i ajuts per a la requalificació, permisos de formació, que existeixen, itineraris especialment adreçats a persones treballadores en sectors en reconversió, persones aturades de llarga durada, joves amb itineraris laborals precaris, dones amb trajectòries interrompudes i persones expulsades de sectors de baixos salaris. Aquí hauríem de posar els focus.

Això no vol dir, evidentment, tancar la porta a explorar fórmules noves. De cap manera. Vol dir fer-ho bé, amb criteris públics, amb equitat, amb orientació real a l'ocupabilitat i sense afeblir la funció protectora de la prestació d'atur. Per això abordaríem aquesta proposta amb esperit constructiu, com deia, però també el que fem és una esmena a la totalitat del seu marc polític. Sí a reforçar itineraris de formació i capacitació, sí també estudiar instruments útils per facilitar-los, però no a

convertir la prestació d'atur en la solució fàcil a problemes estructurals del nostre model laboral i formatiu. La formació, els ho recordo, és un dret. No és una inversió individual que cadascú s'ha de pagar amb la seva pròpia protecció social. La protecció social, en canvi, és un dret col·lectiu.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. No hi ha cap diputat de la CUP ni d'Aliança Catalana. Per tant, és el torn de Junts per Catalunya per defensar les esmenes.

Ignasi Prat i Sarri

Gràcies, presidenta. Bé, no contestaré un per un a tots els grups, perquè em sobrepassaria, però sí que vull dir dues coses, bé, dos o tres. No estic parlant ni de subsidis, ni de beques, ni de res que se li assembli. Jo estic parlant d'una persona que decideix voluntàriament mentre està treballant de voler formar-se. Això és un problema greu de dretes, d'esquerres, de centre o de mig centre? La realitat és que una persona que es vol formar té tot el dret del món a intentar capitalitzar el que ha cotitzat per poder continuar formant-se per la seva vida, pel seu futur i per la seva vida com a persona. Per tant, això ja no va ni d'esquerres, ni de dretes, ni de centre, ni va de res. Això va d'una persona que ha cotitzat i que necessita formar-se per millorar la seva vida laboral en el seu futur.

I això és tan greu? Això és el gran problema que tenim, que ho hem de posar tot en un mateix sac perquè després se n'aprofiti no sé què i no sé quants? Una mica de sentit comú, si us plau. O sigui, crec que la persona es mereix que aquella que ha cotitzat i que ha fet la seva feina i que l'ha fet bé a dintre de la seva empresa, pugui decidir personalment si vol continuar-se formant en un altre lloc o fent un màster, un grau o el que sigui convenient. Per tant, analitzem bé la cosa, perquè crec que no s'ha entès bé la realitat d'això.

I això crec que és molt important de cara al futur, perquè les empreses i molts treballadors que ho pateixen perquè

Fitxer 31CET3

els treballadors no es poden formar i poden avançar per culpa de que no tenen recursos per continuar formant-se i per molt que hi hagi el SOC, per molt que hi hagin temes formatius, però òbviament no hi ha màsters, no hi ha graus superiors per poder-se formar. Per tant, agrairia una mica més de sentit comú per part de tots.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acceptem...?

Ignasi Prat i Sarri

Acceptem... L'esmena 1 del PSC no l'acceptem i l'esmena 2, sí.

La presidenta

Molt bé. Gràcies. Per fer la votació, ens han demanat un vot separat del punt número 2 i podríem votar la resta de punts...? No n'hi ha més? No, n'hi ha quatre, n'hi ha quatre, de punts. Anava a dir: A veure què he mirat jo. Perdona. D'acord.

Doncs votariem el punt 1, el 3 i el 4.

Vots a favor?

Junts, VOX... Junts i VOX.

Vots en contra?

PSC, Esquerra, Comuns.

I vots... ai, abstencions?

El Partit Popular.

Per tant, queda rebutjada aquests punts, per 5 vots a favor, 9 en contra i 2 abstencions.

I ara passarem a votar el punt número 2.

Vots a favor?

Junts, PSC. Junts, PSC i Partit Popular.

Vots en contra?

Esquerra i Comuns.

Abstencions?

VOX.

Està aprovada aquesta... Aquest punt número 2 sí que ha quedat aprovat. D'acord?

Proposta de resolució sobre el cost de la immigració massiva

250-00784/15

Bé, passarem al punt..., a la proposta de resolució sobre el cost de la immigració massiva, que la farà el seu diputat, el senyor Javier Ramírez. Endavant. Per un temps de tres minuts.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Hay un dato que es demoledor y es el hecho de que pagamos impuestos nórdicos, pero tenemos servicios tercermundistas. De hecho, tenemos servicios tercermundistas para seis millones de personas y, en cambio, somos ocho millones de personas en Cataluña. De hecho, algunos dicen que el objetivo utópico es llegar a diez millones de personas. No sé ni cómo los van a acoger ni cómo se van a mantener y cómo vamos a tener unos servicios públicos de calidad para poder atender a tantísimas personas.

La realidad es que el coste de la inmigración es muy alto. Hay informes que marcan que una persona de origen africano en Cataluña, el saldo neto es de 167.000 euros para las arcas públicas. Hablamos de muchísimo dinero. Aquellos que venían..., que vienen para pagar las pensiones o que venían para reforzar el estado de bienestar, resulta que ni las pagan ni lo refuerzan. Justamente lo contrario, lo que hacen es exprimirlo.

Y voy a dar cuatro datos para que la izquierda pueda intentar rebatirlo, datos que son demoledores. Miren, en Cataluña, concretamente, esa inmigración ilegal que ustedes atraen, regularizan y que luego se supone que vienen a trabajar, pues bien, el veinticinco por ciento no trabajan. Si miran en Cataluña, concretamente, concretamente el de origen marroquí, el veintisiete por ciento de los hombres

marroquies no trabajan, pero es que el cincuenta y cuatro por ciento de las mujeres, tampoco trabajan. Por tanto, ¿a mí me pueden responder ustedes cómo vienen aquí a pagar las pensiones, si no cotizan y no trabajan?

En cambio, se llevan todas las ayudas sociales, todas las subvenciones que pueden y todos los recursos de Generalitat que ustedes les ponen en bandeja. Por tanto, al final, es una cuestión de elegir. Es una cuestión de poner encima de la mesa las prioridades. De elegir. La política es elegir. Si elegir si queremos un modelo fiscal pensando en el ahorro de las familias o en la recaudación de la Generalitat de Cataluña, es elegir si queremos seguridad en todos los barrios, en todos los barrios, no exclusivamente en edificios públicos, como puede ser en este Parlament y, por lo tanto, elegir también queremos un modelo laboral saturado por inmigración masiva y con salarios de miseria o un modelo laboral en el que cobramos las necesidades de las empresas y de los españoles.

Y luego, evidentemente, regulemos el flujo migratorio en función del mercado laboral y de la voluntad de los españoles. Nosotros lo tenemos claro, muy claro. Lo que queremos es elegir, pero elegir de verdad: en vivienda e infraestructuras, en servicios públicos y sí, también, por supuesto en empleo, *primer, els de casa*.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de Junts per Catalunya amb la seva diputada, la senyora Maria Àngels Planas. Endavant.

M. Àngels Planas i Crous

Bé, moltes gràcies, presidenta. Miri, senyor Ramírez, ja li avanço que nosaltres els votarem en contra aquesta proposta de resolució, perquè pensem que construeixen un relat simplista, interessant i profundament irresponsable sobre un fenomen que és complex com és el de la immigració. I ho fan des de la por i també des de la confrontació.

A més a més, la proposta que avui se'ns presenta inclou mesures que van en la línia de recentralització, de la imposició d'un model uniforme, ignorant les competències, la realitat pròpia de Catalunya. I, evidentment, això per a nosaltres és inacceptable. Junts vàrem defensar que Catalunya tingués competències en matèria d'immigració

i ho vàrem fer i vàrem fer la votació en el Congrés de Diputats. I una vegada més, en aquest cas, sí que les esquerres espanyoles ens ho van tombar demostrant que prefereixen bloquejar l'autogovern de Catalunya abans de donar unes respostes reals i als reptes del país.

Per què ho fèiem? Perquè creiem que la immigració s'ha de gestionar des de la proximitat, des del territori i des del coneixement real del territori, de les necessitats del nostre teixit econòmic i també social. Qui millor que Catalunya per saber quins sectors necessita l'obra... mà d'obra? Quines polítiques cal acollir que funcionen o com garantir la cohesió social als nostres barris i també a les nostres ciutats?

I no és el mateix gestionar la realitat des d'un despatx de Madrid, anar signant decrets, que fer-ho des del nostre territori, parlant amb els ajuntaments, amb les empreses, amb les entitats socials del nostre territori. Per què volíem aquesta competència? Doncs per tres raons molt fonamentals. Primer, per poder ordenar aquests fluxos migratoris amb criteris propis i també vinculats en el mercat laboral català. En segon lloc, perquè poder reforçar els mecanismes d'integració de llengua i de formació. I, en tercer lloc, per evitar precisament aquests desajustos que després alguns utilitzen per generar aquesta por i aquesta divisió.

I també hem de dir-ho clar, perquè Catalunya té necessitats, és cert que té necessitats reals de mà d'obra i que avui no s'estan cobrint. I negar-ho no té sentit i perquè seria viure a l'esquena d'aquesta realitat econòmica que té en aquests moments el nostre país. Per tant, hi ha sectors sencers, com el dels transports, els escorxadors, agricultura, construcció o la cura de persones dependents, que pateixen una manca estructural de treballadors. Empreses que no poden créixer, serveis que no es poden prestar amb normalitat, cadenes de subministrament tensionades perquè simplement no hi ha prou gent disposada o disponible per poder ocupar tots aquests llocs de treball.

I això miri, no és la meva opinió, perquè és una realitat. Nosaltres, quan parlem constantment amb les patronals, amb les petites i mitjanes empreses i amb el món cooperatiu, ens ho traslladen. Per tant, cal ordenar, cal regular i gestionar la immigració precisament per ordenar les respostes a aquestes necessitats. Però cal fer-ho des d'aquí. I el que no té sentit és defensar una economia dinàmica i una

economia competitiva alhora, i negar aquests recursos humans que realment són necessaris.

Per tant, Catalunya sí que necessita talent, necessita esforç i necessita persones que vinguin a construir aquest futur i, per tant, ho volem, però ho volem de manera regulada i no amb improvisades, que deixen abandonades en l'espai públic dels nostres pobles i que carreguen tota la pressió en els nostres municipis i en els nostres ajuntaments.

Moltíssimes gràcies, perquè veig que ja he acabat.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara serà el torn d'Esquerra Republicana amb la seva diputada, la Laia Cañigueral, que ara no em sortia el nom. *(Rialles.)* Endavant, Laia.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Des d'Esquerra Republicana votarem en contra aquesta proposta de resolució de VOX, per coherència al pacte antifeixista, perquè no compartim en absolut el diagnòstic que fa VOX, perquè no compartim les propostes racistes que ens planteja, una vegada més, i perquè no compartim la simplificació sistemàtica que fan del món. Tots els problemes econòmics, demogràfics, socials, de salut, mediambientals, sempre hi ha un únic culpable en les propostes de resolució de VOX, que és la immigració, però, de fet, més que la immigració en general, diria una part de les persones que es desplacen, perquè dels *expats*, dels problemes que això també generen a molts dels barris dels nostres país, de l'augment que hi ha sistemàtic del preu de l'habitatge, de l'augment sistemàtic del preu d'anar a fer un cafè en els nostres barris, això, això no ho critiquem mai.

De fet, ells només tenen un problema, que és amb les persones pobres, amb les persones vulnerables. I sincerament, el que més ens sorprèn és que aquest discurs el facin persones fills i nets de persones que, en el seu moment, també van emigrar. També van haver de canviar de domicili. Sí. Jo, la meua família, els meus rebesavis, van emigrar de la Sénia cap a comarques gironines. Hagués canviat alguna cosa si en comptes del sud del Principat haguessin vingut del sud de la península o d'una mica més al sud? Això és el que fa canviar realment que una persona vingui aquí a

guanyar-se la vida, a treballar, a esforçar-se per donar un futur millor als seus fills? De veritat, sincerament, que em sorprèn que tinguem tan poca memòria del que ha anat passant al llarg de la història en aquest país i del món i de la història mundial en general.

Per tant, votarem que no a les seves propostes per dividir, per confrontar, perquè l'extrema dreta, quan governa, ja veiem el que provoca: confrontació i guerres, que això sí que genera inestabilitat i problemes econòmics a les classes treballadores. Des d'Esquerra Republicana el que volem són les competències i els recursos per assegurar la cohesió social dels nostres barris. Això és el que volem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara serà el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Sí. Moltes gràcies, senyora presidenta. Yo la enmienda..., ay, la proposición de VOX que hoy nos presenta es una proposición genérica que aborda con mucha simpleza un tema muy profundo y muy complejo, como es el tema de la inmigración y es contradictoria con lo que usted dice, porque usted, en el primer punto, nos dice que la Generalitat insta al Gobierno de España a implementar políticas. No, no, implementar, no. Implementar es dar por bueno la política y añadir una serie de políticas a la que ya está haciendo el Gobierno de España. En cambio, nosotros lo que queremos es enmendar en la totalidad la política del Gobierno de España y una política alternativa que realmente rectifique el esquema principal. El Gobierno de España ha hecho de la irregularidad la puerta de entrada de los inmigrantes en España y antes, hace diez años, entraban treinta mil al año irregulares y ahora son trescientos mil. Y esa es la mejor manera de destruir una sociedad y es lo que están haciendo actualmente. Por lo tanto, no se ha de implementar la política, sino que se ha de cambiar íntegramente.

El Partido Popular ha presentado un plan alternativo, porque hay que tener seguridad en las fronteras. El Partido Popular quiere una inmigración legal, integrada

y ordenada. Y, además, esa inmigración, lo que no puede ser es una inmigración que, en lugar de generar beneficios, que sí que las personas que entren con un contrato de trabajo lo generan y eso es una realidad que tenemos y hay que valorar, entren en lugar de generar servicios como una demanda simplemente de prestaciones. Y eso es lo que genera una fractura y un desequilibrio en nuestro sistema de Seguridad Social. Ese abuso es con el que se ha de acabar, fruto de la política del Gobierno de España. Por lo tanto, nosotros la enmendamos en su propia seguridad.

Integridad y seguridad en las fronteras, ningún delito de quedar impune y, por lo tanto, nosotros lo que exigimos es ayudas sociales que no son urgentes vinculada a la residencia permanente del inmigrante. Y esa residencia se puede perder cuando hay un delito o cuando hay reincidencia. Por lo tanto, son cuestiones de mucha profundidad con las que hay que abordar y hay que aclarar. La puerta de entrada ha de ser siempre el trabajo, en origen y se ha de contratar en origen para que las personas lleguen con un contrato de trabajo y tengan una capacidad a la hora de poder subsistir en España.

Otra vía, acabar con la fuente de derechos que genera el empadronamiento. Esa es una cuestión importante porque hay un fraude enorme. Acabar con las mafias que explotan a estas personas. Muchas personas que defienden los inmigrantes están dándoles cobertura y fuerza a todas esas mafias que juegan con las personas. I eso son cuestiones de una gran dimensión y un gran calado que hemos de abordar.

Nosotros ahora aquí no tendremos tiempo, pero sí que le quiero decir es que, en el primer punto, nos abstendremos, porque entendemos lo que usted quiere decir en cuanto a las políticas, pero no queremos implementar las políticas del Gobierno de España. Las queremos cambiar radicalmente, de arriba a abajo. Y acabar con esa permisividad y esa tolerancia de la inmigración irregular, que lo que genera es un efecto llamada, porque todas las prestaciones

Fitxer 31CET4

de beneficios y servicios a personas que necesiten. Eso está generando un efecto llamada y está desequilibrando la cohesión social y expulsando y desequilibrando a

las personas que viven en España y que también tienen las necesidades y les hace competir en pobreza. Y esa realidad hay que acabarla, pero para eso hay que ordenar lo bien, no con cuatro líneas que no dicen ni alcance de la profundidad.

I acabo, señora presidenta.

La presidenta

Ha d'anar acabant, sí, diputada.

Àngels Esteller Ruedas

Només parlant amb el sentit del vot. En el primer punto nos abstendremos por lo que le acabo de decir; en el segundo punto lo votaremos a favor, porque es cierto que hay un efecto llamada en las políticas, y el tercer punto, también nos abstendremos porque no podemos discriminar. Hemos de discriminar por residencia, no por nacionalidad. Porque, oiga, estamos en Europa. Nosotros, un francés, una persona, una persona que es legal...

La presidenta

Diputada, ha d'acabar, si us plau.

Àngels Esteller Ruedas

...no le podemos eliminar y hacer un trato favorable para otros. Esto está en contra de todos los tratados y los convenios internacionales. Es por este motivo que lo vamos a hacer así.

Muchas gracias.

La presidenta

Ara és el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, VOX fa de VOX, converteix un problema real en un boc expiatori. Sí, efectivament, Espanya té un problema demogràfic, i Catalunya. Però la resposta no és assenyalar la immigració, sinó atacar quines són les causes reals que dificulten formar projectes de vida: la precarietat, els salaris baixos, la dificultat d'accés a l'habitatge, la falta de polítiques familiars efectives. Aquest és el camí.

Dir que la immigració no paga les pensions és simplement fals i simplista. Les pensions se sostenen amb més ocupació, més salaris i més cotitzacions. El Banc d'Espanya –no una fundació de qualsevol partit– el Banc d'Espanya estima que la població estrangera va aportar entre 0,4 i 0,7 punts al creixement del PIB per càpita entre 2022 i 2024, principalment via ocupació. VOX manipula les xifres de l'atur per semblar por. Que hi hagi més atur entre part de la població migrant és un problema real, però la conclusió seriosa no és sobre immigració, sinó que fallen les polítiques d'integració, de formació, de reconeixement de qualificacions i de la lluita contra la precarietat.

A més, l'últim trimestre del 2025 l'INE recull que l'atur entre estrangers va baixar, va baixar en 28.300 persones, mentre que la població activa estrangera va augmentar en 24.200. Per tant, aportació neta. El relat de les cultures compatibles, això no se sosté ni, evidentment, amb les dades del Banc d'Espanya. El mateix Banc d'Espanya destaca que en els últims anys ha augmentat l'edat mitjana i el nivell educatiu dels nous nadius i que ha crescut el pes dels perfils amb formació alta. VOX no descriu la realitat, el que fa és caricaturitzar-la per alimentar rebuig.

Quan parlem de «prioridad nacional» en contractació i accés a drets és un plantejament discriminatori. La Constitució proclama la igualtat davant la llei, prohibeix la discriminació. El que VOX presenta com a sentit comú és allò que en bona mesura xoca amb els principis bàsics d'igualtat i no discriminació. Barrejar població total estrangera amb afiliació és una trampa estadística. Quan VOX diu que hi ha milions d'immigrants sense treballar barreja categories diferents: població total, menors, estudiants, cuidadores, persones grans, persones en tràmits, etcètera. Això no es mesura ni l'atur ni el saldo fiscal.

En resum, quan VOX ens parla del cost de la immigració menteix quan diu que el problema de les pensions són els migrants. El problema és tenir un mercat laboral amb massa precarietat, salaris massa baixos i un accés a l'habitatge cada cop més impossible. Culpar qui treballa, cuida i cotitza és una manera de tancar les responsabilitats de qui ha precaritzat el país. VOX no defensa l'estat del benestar, el divideix. No es reforcen els serveis públics expulsant veïns ni discriminant treballadores. Es reforcen amb ocupació digna, fiscalitat justa, habitatge assequible,

escola pública i sanitat forta. Això és molt menys sorollós que l'odi, sí, però és molt més seriós. I el marc correcte no és nacionals contra estrangers, sinó drets contra precarietat. Quan VOX parla d'efecte crida, cultures incompatibles o «prioridad nacional», el que fa és desviar l'atenció de les causes materials del malestar. El seu projecte no és protegir la majoria social, és fracturar-la perquè ningú miri cap amunt.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I, per acabar el torn, ara li toca al grup parlamentari del Partit dels Socialistes amb la seva diputada, la senyora Elena Díaz. Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Bé, poca cosa crec que queda més a afegir, però ho intentarem. Amb aquesta nova proposta, doncs bé, VOX de nou, doncs, aprofita una proposta de resolució per treure a passejar tot el seu odi i totes la seva voluntat de confrontar a veïns i veïnes. I, a més, una proposta que no s'ajusta ni als valors constitucionals que ells tant reclamen ni als principis europeus de no-discriminació i, sobretot, els drets fonamentals dels drets humans.

Jo sé que avui el diputat de VOX ens ha plantejat un escenari catastrofista i sé que segurament ha de ser molt dur ser de VOX i veure com el teu país creix, com va ser el 2025, un 2,8 per cent, duplicant la mitjana de la zona euro, o com la notícia que vam conèixer –dilluns, crec que va ser– el rècord d'afiliacions de treballadors i treballadores a la Seguretat Social, dels 22 milions de treballadors i treballadores de la Seguretat Social. Crec que ha de ser molt difícil estar a l'oposició, com la de VOX, amb dades com aquestes en el nostre país, no? Però bé, no passa res, nosaltres molt contents.

I, a més, a nosaltres ens ha vingut molt bé que plantegin i que avui es debati aquesta proposta de resolució. Perquè a més, també el dilluns vam conèixer un informe del BBVA Research, que evidentment no és una entitat ni progre ni vinculada al món de l'esquerra segurament, un informe que parla sobre l'impacte de la immigració a la Unió Europea. Li recomano. Li recomano que se'l miri. Són, crec que quaranta

pàgines. Està molt bé i va molt en la línia del darrer informe que va fer Funcas també, no?

Jo li diré... Vostè ens ha dit algunes dades. Jo li diré també algunes dades d'aquest informe que va publicar dilluns el BBVA. La població estrangera ha aportat de mitjana 1,5 punts del PIB a l'any en els darrers exercicis. El diputat dels comuns deia que el Banc d'Espanya els situava entre el 0,4-0,5 per cent. El BBVA el situa al conjunt de la Unió Europea entre 1,5 punts, al voltant del quaranta per cent del total del creixement econòmic. I això, això, a la mitjana europea. A Espanya això, aquest creixement representa el quaranta-set per cent del creixement econòmic des de l'any 2022. Això és el que aporta la immigració al nostre país.

La participació, perquè a vegades, no?, ens diuen: Els immigrants venen a treure'ns la feina. Doncs mirin, el seixanta-set per cent del creixement de l'ocupació també l'han generat persones d'origen migrant al conjunt de la Unió Europea, sent els països on més impacte no Espanya, sinó a Alemanya i Portugal, que vostè també creu que això és un drama al nostre país. I, miri, ja com a resum, és que a més han posat algunes frases. És que venen a generar llocs de treball o que treballen en llocs de baixa qualificació, on aquí ja se'ls hi veu el llautó amb el seu classisme que, com sempre, fumen vostès, no? Doncs miri, un de cada tres treballadors migrants que hi ha al nostre país té estudis superiors. També una dada que segurament vostè no coneix.

Per a nosaltres està clar, el model d'immigració que defensem és el de la integració, del treball, del d'integrar, del d'acollir i, sobretot, perquè creiem que un país sense la immigració no és el país que tindriem ara. No tindriem la població activa que tenim, no tindriem... Molts sectors tindrien molts més problemes per trobar treballadors dels que ja tenen, que no és poc. I, sobretot, el creixement econòmic del nostre país no seria avui dia el que és sense ells.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara passariem a votar aquesta proposta de resolució. Crec que podem fer el punt 1 i el punt 3 junts i el 2 per separat.

Doncs vots a favor del punt 1 i 3 conjuntament?

Un vot de VOX.

Vots en contra?

Junts, Esquerra, PSC i Comuns.

Abstencions?

Partit Popular.

Queda rebutjat per..., aquests dos punts queden rebutjats per 1 vot a favor, 12 en contra i 2 abstencions.

I ara passem a votar el punt número 2.

Vots a favor?

Partit Popular i VOX.

Vots en contra?

Junts i a tota la resta i, per tant, no hi ha abstencions. Per tant, queda rebutjat aquest punt també per 3 vots a favor i 12 en contra.

**Proposta de resolució sobre el desplegament del Pla d'actuació
contra la sinistralitat laboral a Catalunya**

250-00803/15

Bé, passarem ara a la següent proposta de resolució, que és sobre el desplegament del pla d'actuació contra la sinistralitat laboral a Catalunya. I, per presentar aquesta proposta de resolució, és del partit dels socialistes i la seva diputada, la senyora Elena Díaz. Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies de nou, presidenta. Avui presentem una proposta de resolució que..., perquè volem posar l'èmfasi en una qüestió en una realitat que ni més ni menys no volem normalitzar, com és la sinistralitat laboral. Principalment perquè darrere de cada accident no hi ha només una dada. No és només una xifra, sinó que darrere de cada accident laboral hi ha una persona, una família, un projecte de vida que moltes

vegades queda truncat i, per tant, no estem parlant només de seguretat laboral, sinó que estem parlant de drets, de salut i de dignitat.

Les dades són clares. Malgrat els esforços que reconeixem que s'han fet i es continuen fent, continuem registrant un nombre elevat d'accidents, alguns d'ells greus o mortals, i això no és inevitable. Sabem què passa, sabem on passa, en sectors especialment com la construcció, el comerç o les cures, i sabem que en molts casos aquests accidents es poden prevenir.

Per això, aquesta proposta no parteix de zero, com deia, parteix de la feina feta, de les més de 34.000 actuacions i de les més..., de les milers d'infraccions detectades. Però també parteix d'una evidència molt clara, que és que cal anar una mica més enllà. Cal fer un pas més. Cal passar d'actuar tenint tant en l'àmbit de la reacció per centrar-nos més en l'àmbit de l'anticipació, de només conformar-nos amb complir, a passar a transformar de veritat la prevenció laboral.

I això és precisament el que demanem amb el desplegament del pla d'actuació contra la sinistralitat laboral, un pla amb mesures concretes operatives. A la proposta que nosaltres hem incorporat dotze punts. Són les dotze lletres que hi ha a la proposta de resolució, que creiem que és on cal posar l'èmfasi, com és la creació de la figura del delegat o delegada territorial de prevenció, que ha de permetre apropar la seguretat laboral al territori, allà on passen les coses, com el programa d'alta accidentalitat, que aposta no només per sancionar, sinó per intervenir directament en aquelles empreses amb més risc per generar canvis reals, com el reforç de l'anàlisi de les causes dels accidents. Perquè sense entendre el per què, no podem evitar que aquests es puguin repetir.

I també amb una mirada actualitzada dels riscos: els ergonòmics, els psicosocials o els derivats del canvi climàtic, com són les onades de calor, perquè la prevenció del segle XXI ha de respondre a riscos del segle XXI. A més, també demanem que aquest pla incorpori elements claus de governança, el treball conjunt amb els agents socials, el món local i la incorporació de la perspectiva de gènere, perquè no tots els treballadors pateixen els mateixos riscos i les polítiques públiques han de ser capaces de donar-hi respostes també diferents. I també aborda qüestions que no

poden esperar més, com és l'erradicació de l'amiant, que és una responsabilitat clara de país.

En definitiva, i ja acabo, estem davant d'una proposta que no és només tècnica, és sobretot també una aposta política, una aposta per les condicions de treball més segures, per una economia més responsable i, sobretot, per posar la vida i la salut de les persones al centre, perquè mai un treballador hauria de perdre la seva vida o posar la seva vida en risc per anar a treballar i per guanyar-se la vida.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Per presentar les esmenes, és el torn d'Esquerra Republicana en el seu diputat, el senyor Jordi Albert. Perdona.

Jordi Albert i Caballero

Bé, presidenta. Avui, avui necessitem cues de pansa pels diputats d'Esquerra Republicana. *(Rialles.)*

Bé, doncs, focalitzarem precisament en les esmenes. Agraïm la proposta de resolució que ens presenta el Partit dels Socialistes de Catalunya Units per Avançar, perquè focalitza de nou en una de les principals preocupacions que també tenim des del nostre grup, que és en com abordem la problemàtica de la sinistralitat laboral i, per tant, com des de l'administració ho potenciem. Potenciem la prevenció i potenciem que, lògicament, el treball sigui segur i, per tant, a la feina, cap risc.

Nosaltres hem presentat esmenes en alguns punts, perquè creiem que aportaven millores i, per tant, també ajudaven a què aquesta proposta, doncs, també pogués tenir un cert control i avaluació per part del Parlament. I aquesta és la nostra primera esmena, on demanem que l'estratègia catalana de seguretat i salut laboral, doncs, hagi de passar també una avaluació parlamentària en aquest sentit i que, per tant, doncs aquí, en l'àmbit de la Comissió d'Empresa i Treball, doncs, en poguem fer seguiment. Per tant, en compareixença i, per tant, també amb els informes necessaris de compliment d'aquesta estratègia en aquesta comissió.

Després també hem registrat una esmena per posar de relleu que no es tracta només d'intensificar les comunicacions amb les empreses, sinó que també es tracta

d'aconseguir que hi hagi una major intensitat de l'acció inspectora. Això, lògicament, passa necessàriament per incrementar els recursos de la Inspecció de Treball a Catalunya i, per tant, des d'aquest punt de vista, doncs, també demanem el traspàs de la Inspecció de Treball i demanem també, doncs, una major dotació de recursos professionals per tal de poder precisament intensificar aquesta acció inspectora i no deixar-ho tot a mans de la comunicació o tot a mans de les empreses. Per tant, que hi hagi també aquesta vigilància i que hi hagi aquesta vigilància que permeti també garantir la seguretat en el treball.

I d'altra banda, també hem demanat

Fitxer 31CET5

un parell d'iniciatives més en dos punts que volíem afegir, igual que el del traspàs competencial de la Inspecció de Treball a Catalunya, que sigui complet, doncs, demanàvem també incorporar precisament tota la formació en prevenció de riscos laborals i tota la formació que sigui necessària amb els futurs treballadors del país i treballadores del país. I, per tant, que en l'àmbit educatiu, dins el currículum educatiu s'hi incorpori precisament aquesta mirada s'incorpori la mirada de la prevenció de riscos i la seguretat laboral, també en les etapes educatives i en els currículums formadors a Catalunya.

I, finalment, un tercer punt, la cinquena esmena que presentàvem, que era també d'addició d'un nou punt, que per a nosaltres és molt important, que és incidir en la contractació pública. I, per tant, aquelles empreses que tenen contractes amb l'administració i que tenen denúncies reiterades o que tenen..., o que han estat..., fins i tot, tenen resolucions judicials conforme han vulnerat els drets i la seguretat laboral, doncs, no puguin participar en els concursos públics, no puguin participar, no puguin veure's beneficiades perquè han guanyat contractes, concursos públics. I si, en aquell moment, aquesta empresa o alguna de les seves filials té un contracte vigent amb la Generalitat, doncs que tinguem capacitat des de la mateixa administració d'extingir aquest contracte, atenent a que ha vulnerat els drets i la seguretat laboral dels seus treballadors i les seves treballadores.

Aquesta és una esmena molt rellevant que, d'altra banda, nosaltres ja hem intentat portar per via legislativa a través de la llei, d'una llei específica de contractació pública aquí en aquest Parlament i que considerem –i ja acabo, presidenta– i que considerem que és d'especial rellevància, perquè si no, al final aquestes empreses continuen operant i des de l'administració continuem permetent que una empresa que vulnera els drets laborals continuï treballant per la mateixa administració que vol evitar aquests riscos laborals.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Ara és el Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Míriam Casanovas. Endavant.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, presidenta. Bé, des del Partit Popular considerem que són preocupants els casos de...

La presidenta

Perdó? No heu fet esmenes? No, només hi ha les esmenes, per tant, hem d'anar aquí i després. (*Remor de veus.*) Sí, sí. Perdoneu, és el torn de Junts per Catalunya amb la seva diputada, la senyora Noemí Nieto. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Gràcies, presidenta. En primer lloc, volem reconèixer que, gràcies a les polítiques de prevenció i de salut laboral de les últimes dècades, el que s'ha produït és una reducció a la meitat dels accidents laborals. Partíem de 365.000 i ara són al voltant de 190.000 accidents. D'aquests, la meitat requereixen de baixa laboral. I d'aquests, 95.000 només..., ai, el noranta-nou per cent són lleus. Per tant, estem parlant que un u per cent són greus i mortals. Però bé, malgrat aquests avenços, lamentem que encara es produeixin accidents mortals, especialment en els sectors, com ja han dit el partit socialista, de serveis i comerç i residències, la construcció i la indústria, que no l'ha anomenat, i també els *in itinere*, que estan al vint per cent del total.

Això ens recorda que encara queda molt camí per recórrer. Compartim plenament la preocupació per la sinistralitat laboral i la necessitat de continuar avançant en la millora de la salut i la seguretat en el treball. Ara bé, aquesta proposta de resolució que avui ens presenta el grup parlamentari que dona suport al Govern té una debilitat clara, perquè gran part dels seus punts recullen actuacions que ja existeixen i que ja s'estan desplegant.

El punt *a* parla d'impulsar l'estratègia catalana de seguretat i salut, que ja està creada i entenem que l'estan impulsant. El punt *d* parla de desplegar un programa que ja existeix, que és el d'alta accidentalitat. El punt *f* es fa referència al programa..., diu «consolidar» un programa que ja existeix, el de determinació de casualitat dels accidents, amb uns indicadors definits, bé. El punt *g* ens parla dels riscos socials de metodologies PSQCAT i CoPsoQ, que són metodologies que fa vint anys ja estan en funcionament d'analitzar tot el risc psicosocial. Jo n'he passat varies d'aquestes enquestes. No sabem si és que volen ampliar a més empreses, que ja... No ens queda clar.

El punt *h*, «mantenir i donar continuïtat» –no sabem què vol dir donar continuïtat– al Centre d'Investigació de Salut Laboral. La *i* fa referència al pla nacional per erradicació de l'amiant a Catalunya. Ja està. És un tema vigent. El punt *e* –perdoneu, que m'he deixat– posa «implementar accions en riscos ergonòmics». En totes les avaluacions de lloc de treball, els riscos ergonòmics ja s'estan avaluant ara. Per tant, tampoc entén la necessitat de venir-ho a votar i en què es concreta.

Què veiem que és nou? Decidir una figura i aprovar una figura de delegat territorial, tot i que ens agradaria tenir el desplegament i la descripció d'aquest lloc de treball. Quines competències té de coordinació? Hi ha una inspecció de treball? Hi ha una autoritat laboral? Si té superior competències o inferiors. Després, en el tema del sector construcció sí que hi ha, vol fer un pla. Hi ha hagut campanyes sobre les caigudes i ara sí que es vol fer un pla. Estaríem d'acord.

En el tema del calor, que ja s'ha introduït en diferents, com ha dit el diputat d'Esquerra, ja es va introduir en mocions anteriors presentades per la CUP, per Esquerra i per Comuns tenint en compte, però, la metodologia, què vol dir grups a

nivell local? Es tindrien en compte les empreses del món local? Persones que estiguessin formades, s'entén, en temes de prevenció? Has de tindre una formació com a delegat de prevenció. No ho sé. L'he vist molt poc concreta, molt poc útil.

I, després, l'últim punt, comença la proposta de resolució que hi ha un pla. Aquest pla és un conjunt d'instruments que s'han anomenat avui o existeix el pla? Perquè no l'hem trobat i és important, abans d'aprovar un pla, tindre tot un desplegament, no dotze punts, dels quals el vuitanta per cent dels punts ja existeixen.

La presidenta

Diputada.

Noemí Nieto i Fumanal

Una mica d'entendre el pla i ho deixaríem aquí. Per tant, la majoria de parts ens abstindrem dels punts, perquè ja existeixen.

La presidenta

D'acord, gràcies. Ara és el torn, ara sí que ho és, el torn del Partit Popular amb la seva diputada, No..., ai, Noemí no. Míriam Casanovas.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, presidenta. Moltes gràcies. Doncs, com deia, des del Partit Popular, considerem que encara són preocupants els casos d'accidents laborals que són mortals o molt greus a Catalunya i cal avançar fins a assolir, doncs, una protecció efectiva de totes les persones treballadores fins a erradicar la sinistralitat laboral. I amb aquesta finalitat, amb els diferents debats que hem tingut en les sessions plenàries, especialment les darreres, sempre hem defensat que són fonamentals dues mesures i que malauradament, doncs, no veiem que quedin recollides en aquesta proposta de resolució del partit socialista.

Per una banda, és necessari reforçar la Inspecció de Treball, per a què tingui l'estructura i els recursos suficients per portar a terme amb efectivitat les seves funcions, que és, per tant, exigir el compliment de la normativa laboral i assessorar, informar i comunicar a les empreses i als treballadors. Per altra banda, també considerem que és necessari que el Govern de la Generalitat avaluï l'estratègia

catalana de seguretat i salut laboral, que és del 21 al 26. Pràcticament estem acabant i no s'ha presentat cap informe ni de seguiment, ni en comissió ni en el Ple del Parlament. Una vegada s'hagi presentat i hàgim analitzat realment aquests informes d'avaluació o de seguiment de l'estratègia catalana, a partir d'aquí, el Govern ja podria proposar, com també els grups parlamentaris, podríem impulsar també propostes, mesures i especialment en prevenció i control per assolir una veritable protecció de tots els treballadors i especialment en feines de risc i en onades de forta calor.

Però tot això, aquestes dues mesures que són fonamentals pel Partit Popular, doncs no les veiem en aquesta proposta i al final, al nostre entendre, el que veiem, sí que veiem dotze punts, com ens deia la diputada, però veiem aquí una barreja entre plans i estratègies que ja existeixen, programes d'accidentalitat, determinació de la causalitat dels accidents en el sector de construcció. I ja per acabar i rematar-ho ja, els grups de treball. Sembla que quan ja no sabem què proposar, doncs, vinga! Grups de treball amb el món local i amb els agents socials. Ja ens tenen acostumats i jo diria que una mica cansats després de dos anys de mandat del Govern de Salvador Illa.

En definitiva, per part nostra, creiem que ara és el moment d'avaluar i de fer seguiment de l'estratègia catalana de seguretat i salut laboral del 21 al 26, per poder definir i per poder intensificar les millors mesures concretes per reduir la sinistralitat laboral. I també, sens dubte, pensem que cal dotar de més recursos la Inspecció de Treball perquè pugui desenvolupar les seves funcions amb efectivitat. I creiem que per fer-ho no requereix un traspàs per part de les competències.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn de VOX, amb el diputat, el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Ha habido alguna intervención anteriormente que alguna diputada hacía de lobbista de alguna entidad bancaria. Yo no he tenido

conocimiento de ese informe. Lo desconozco, supongo que ya me lo miraré. Lo que sí que me mirado es con mucha atención la propuesta de resolución que ha presentado el partido socialista y me la he mirado tres veces porque digo, no vaya a ser, que tiene un error que el ponente y la propuesta de esa moción, de esa propuesta de resolución, son otros. No, no. Del PSC, es decir, de los que llevan gobernando dos años de manera directa, diez de manera indirecta y llevan ocho en Moncloa. Pero de verdad es que no lo entiendo. Para que, si ustedes son capaces de explicarme, es decir, el grupo parlamentario que da apoyo al Govern, que el Govern es monocolor –en minoría, cuarenta y dos diputados– pero exclusivamente el partido socialista presenta un PR para aprobar este Parlamento para dar apoyo para pedirle al Govern, cuyo Govern presiden ustedes mismos, medidas que ustedes en parte tienen competencias y otras que no. Y en las que no, son precisamente las competencias que tienen ustedes en Madrid. ¿Es así? Bueno, pues lo que tendría más sentido es que ustedes retiraran esta propuesta. Pero claro, no, no lo van a hacer, porque para eso les quitarían el momento de lujo que tiene el señor Albert de «demanar coses, perquè des d'Esquerra demanem, demanem i demanem», però, què demanen? Quan demanen de veritat, ¿piden reducir la siniestralidad laboral, piden aumentar los recursos, piden...? ¡No! Piden indultos, piden amnistía, piden aumentar y seguir con el *sottogoverno* de Esquerra, con los socialistas. Eso es lo que piden. Demanem, demanem, pero cuando hay que pedir realmente medidas, recursos, ¡no piden nada! Y la prueba la tienen ustedes con el famoso IRPF, que lo han pedido para unos presupuestos, que no ha habido IRPF. Habrá presupuestos y no habrá IRPF, porque ustedes piden y piden y piden aquí, pero cuando realmente tienen que pedir, no piden absolutamente nada.

Nosotros, sí. Lo que pedimos es lo siguiente: es sentido común y que ustedes reflexionen. De verdad, tenemos un problema en este país y en esta comunidad autónoma, en esta región, sobre la siniestralidad laboral, pero se lo voy a explicar en menos de un minuto, cómo funciona en esta región las inspecciones de prevención de riesgos laborales. Miri, justamente ayer estuve en una empresa de Tarragona, en un municipio en que fabrican cuestiones de luces y tal y me invitaron y fui. En veintiocho años nunca han tenido ningún susto, ni un solo incidente, ningún tipo de accidente. Bien. Y me explicó ese hombre cómo fue la inspección que le

realizaron. Al final, después de la conversación hora y media, el chiste fue: «Mire, Javier, aquí me han obligado a poner una línea para que el toro ya no choque contra las estanterías. Ahora ya la línea va a hacer que no choque. Es que es una auténtica vergüenza. Me han mirado hasta el último tornillo. ¿Solo para qué? Para intentar recaudar de donde puedan», porque es todo cumple la ley a rajatabla y como ya veían que no podían sacar absolutamente un céntimo, han dicho: «Pues haga esto, esto y esto». Ni una sola falta.

Oiga, ¿esa es la extorsión fiscal que pretende el Govern de la Generalitat? Vayan ustedes a inspeccionar esas empresas que realmente tienen problemas o las que lo solicitan, porque han empresas que necesitan ayudas en prevención, ¿no? Es el modelo de Comuns: intentar atacar a quien produce, a quien mueve la economía y a quien trabaja.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Ja que m'ha interpel·lat, diputat de Vox, parli vostè també amb els inspectors, no parli només amb un senyor d'una empresa que li diu que... Parli també amb els inspectors, quins mitjans tenen i quins no tenen? Quina capacitat tenen per fer inspeccions preventives i no fer només reactives per les denúncies perquè no hi ha prou personal? Vegi tot això i quan..., perquè això llavors tindrà segurament una composició de lloc més àmplia i no dirà les barbaritats que ha dit, perquè li asseguro que els inspectors de Treball estan per millorar la vida dels treballadors i treballadores d'aquest país, i no per cap funció recaptatòria. Ni tan sols l'administració [# 00:13:49] ho fa, menys encara els inspectors i inspectores de treball.

Bé, s'ha dit, ja hem debatut això sobradament. Fa poques setmanes també vam debatre i aprovar al Ple una moció impulsada pels comuns sobre la gestió dels riscos. També nosaltres volíem situar una idea molt clara: la sinistralitat laboral no és una fatalitat, no és mala sort, no és un dany col·lateral inevitable. És massa sovint el resultat d'una organització del treball que tolera la precarietat, que externalitza

responsabilitats, que posa els beneficis per davant de la salut i de la vida de la gent treballadora. Per tant, no pot ser d'una altra manera: valorem que es debati aquesta proposta de resolució, però també volem dir amb claredat que desplegar un pla no és només enunciar-lo. Desplegar-lo vol dir posar-hi recursos, capacitat d'intervenció, seguiment públic i exigència real de compliment.

Compartim que cal impulsar l'estratègia catalana de seguretat i salut laboral, desplegar la figura del delegat o delegada territorial de prevenció –ho portàvem a la moció també–, actuar sobre riscos ergonòmics, psicosocials, sobre l'amiant, sobre la construcció, sobre els efectes de la calor. Tot això va en la bona direcció i que ja es faci no vol dir que no s'hagi d'incloure en un pla. Evidentment, no pot ser d'una altra manera. S'ha de seguir fent, però també hem de dir que la prevenció falla especialment quan hi ha

Fitxer 31CET6

precarietat, deia, subcontractació en cadena, falsa autonomia o por a denunciar, una qüestió que molts pocs cops parlem. I falla, sobretot, als sectors més vulnerables, les microempreses, entre les persones migrants i en sectors feminitzats i invisibilitzats, com són les cures o l'atenció domiciliària. Per tant, nosaltres defensem quatre idees molt clares: més múscul públic, sense reforç, com deia, de la Inspecció de Treball, sense especialització en prevenció, sense desplegament territorial i sense rendició de comptes, la prevenció arribarà tard, serà sempre reactiva i quan ja s'han produït els accidents.

La segona, cal entrar en el risc que es concentra. Això vol dir actuar sobre les cadenes de subcontractació, sobre les empreses principals que se'n beneficiïn i sobre les microempreses, on sovint la prevenció és més feble. La tercera, la salut laboral també és organització del temps del treball. Parlem de jornades excessives, hores extres no pagades, descansos que no es respecten, estrès, *burnout*, assetjament. Si no entrem aquí, deixem fora una part central i molt important del problema.

I la quarta, amb diners públics no es pot finançar la precarietat. En sectors com residències, atenció domiciliària o salut mental, la contractació pública ha

d'incorporar un control verificable sobre les ràtios, substitucions, càrregues de treball i condicions laborals. Per això abordem aquesta proposta amb voluntat constructiva, però també amb exigència.

Donem suport a tot allò que serveixi per reforçar la prevenció i per salvar vides, però també diem que cal anar més enllà, més inspecció, més seguiment parlamentari, més control sobre la subcontractació i més protecció per als col·lectius que avui suporten més risc i menys capacitat de defensa –i acabo, presidenta– perquè per a nosaltres la salut laboral no és un annex de la política d'empresa, és una qüestió de democràcia, de dignitat i de justícia social.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del grup proposant per posicionar-se sobre les esmenes. Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Bé. Gràcies, presidenta. Només un aclariment: informar que hi ha un informe i un estudi fet per qui sigui no és ser lobbista de res, simplement és donar informació. Crec que té vostè els conceptes una mica confusos, no? I jo li demano, a més, al diputat de Vox que no limiti la capacitat de presentar iniciatives als grups parlamentaris, ni al grup que dona suport al govern ni a cap altre grup parlamentari. Està vostè contradient el Reglament d'aquest Parlament i jo li demano que sigui la darrera vegada que ens digui que no podem presentar cap proposta de resolució o cap altra iniciativa en comissió, en Ple o allà on sigui, no?

Sobre les esmenes, el grup d'Esquerra Republicana, doncs, ha presentat cinc esmenes. Hem acceptat les tres primeres. L'esmena 4 no l'hem acceptat perquè entenem que els drets laborals en un sentit, sí que és cert que, en un sentit ampli, doncs potser ja estan inclosos al currículum de ciències socials i ciutadania. I l'esmena 5, que tampoc l'hem acceptat i no ho hem fet perquè tant les causes de resolució dels contractes que ja estan taxades com els supòsits de prohibició per contractar, doncs, estan regulats amb caràcter de normativa bàsica a la Llei 9/2017 de contractes del sector públic. A més, doncs, la legislació que he fet esment ja

contempla la possibilitat de que en un contracte públic es puguin incorporar condicions essencials d'execució vinculades a les obligacions de caràcter laboral de l'empresa contractista, que eventualment poden comportar fins i tot la resolució del contracte. Per això, no hem acceptat aquestes dues esmenes.

La presidenta

Gràcies, diputada. Bé, ara estàvem mirant com podem fer aquesta votació. Perquè...
(*Remor de veus.*) Sí, no.

Joan Canadell i Bruguera

Nosaltres tenim tres blocs, si voleu apuntar. El bloc 1 seria la *a*, amb la *d*, de Dinamarca, la *e* d'Etiòpia, la *f* de França, la *g* de Gènova, la *h* d'Helvètica i la *i* d'Itàlia.
(*Remor de veus.*) Després un altre bloc, de la *b* de Barcelona, a la *c* de Catalunya i la *j* de Joan. Aquesta lliga perfecte. (*L'oradorriu.*) I després queden dos. Ah, perdó, i l'esmena 3, que l'han acceptat, també aniria en aquest segon bloc. I al tercer bloc, la *k* i la *l*, kilo i Lluís.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Esmena 3. Intentem fer-ho així? Digues. (*Remor de veus.*)

Javier Ramírez Gutiérrez

Disculpi, senyora presidenta, és que al bloc A, nosaltres tenim és...

La presidenta

Si us plau.

Javier Ramírez Gutiérrez

...*a*, *b* i *k* només i la resta. *A*, *b* i *k*.

La presidenta

I la resta? (*La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.*) D'acord. I després, *f*, *g*, *h*, *i*, *c*, *j*, *k*, *l*. (*La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.*) No, ella diu que li anava bé després d'això, però nosaltres no. D'acord. Per tant, *a*, *b* i *k*. Sí, digueu?

Míriam Casanova Domènech

Presidenta, nosaltres voldríem votar per separat l'esmena tercera d'Esquerra Republicana, que ha estat acceptada pel partit socialista. La resta, totes en un mateix bloc.

La presidenta

Nova lletra a sola. D'acord. Passem a votar els punts A, B i K. *(Joan Canadell i Bruguera intervé sense fer ús del micròfon.)* Ah, així m'has «liat»? *(Remor de veus.)* D'acord, d'acord. Sí, sí, sí. De tot. Votarem un per un, eh?, perquè és complicadíssim. No, no, perquè després... *(Remor de veus.)* Fem un per un i en farem més via, si ens posem seriosos.

(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.)

Exacte. La nova lletra a.

Vots a favor?

És l'esmena 3, sí.

Vots a favor?

Junts, Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

Partit Popular i Vox.

Per tant, queda aprovada aquesta..., l'esmena número 3.

Ara el punt a.

Vots a favor?

Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

VOX, VOX no sé. *(Remor de veus.)* Sí.

Vots en contra? Sí, de la lletra a. La lletra a, no la nova, la que sortia.

Sí, vots a favor? De la a, amb l'esmena integrada. (*Remor de veus.*) No. Si ja l'hem votada, l'esmena.

(*La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.*)

Per tant, l'esmena en el punt a, altre cop.

Vots a favor?

Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

VOX.

Abstencions?

Junts i Partit Popular. Per tant, queda aprovat.

El punt b, b.

Vots a favor?

Sí, exacte, Barcelona. Junts, Esquerra, PSC i Comuns. Junts, Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

VOX.

Abstencions?

Partit Popular. També queda aprovada la lletra b de Barcelona.

C de Catalunya. Sí, sí. Ara la lletra c amb l'esmena.

Vots a favor?

Esquerra, PSC, Junts i Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Partit Popular i Vox. Per tant, també queda aprovada la lletra c.

Lletra d.

Vots a favor?

Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Junts PP i VOX. També queda aprovada.

Lletra e.

Vots a favor?

Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Junts, PP i VOX.

F, lletra f.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i PSC.

Vots en contra?

Abstencions?

Junts, PP i VOX. Per tant, també queda aprovada la lletra f.

La lletra j. Ai, g, perdó.

Vots a favor?

PSC, Esquerra i Comuns.

Abstencions?

PSC... ai, Junts, Partit Popular i VOX. Per tant, també queda aprovada la lletra g.

Lletra h.

Vots a favor?

PSC, Esquerra i Comuns.

Abstencions?

Junts, Partit Popular i VOX i també queda aprovada la lletra *h*.

Lletra *i*.

Vots a favor?

Junts, PSC, Esquerra i Comuns.

En contra?

Abstencions?

PP i Vox. També queda aprovada la lletra *i*.

Lletra *j*.

Vots a favor?

Junts, PSC, Esquerra i Comuns.

En contra?

Abstencions?

Partit Popular i VOX. Lletra aprovada també la *j*.

Ara anem a la lletra *k*. No, era la *j*, la *j*, sí, anava a dir, ui! La *k*.

Vots a favor?

PSC, Esquerra, Comuns.

Vots en contra?

Junts i VOX.

I vots..., abstencions?

Partit Popular. També queda aprovada la lletra *k*.

Ara passem a la lletra *l*.

Vots a favor?

Esquerra, PSC i Comuns.

Vots en contra?

De Junts per Catalunya, 4 i VOX.

I abstencions?

Partit Popular. Per tant, queda aprovada la lletra /.

Ja estem? D'acord.

A veure si us sembla bé, faríem entrar el compareixent, perquè ja està esperant i porta des de les quatre esperant i, en acabar la compareixença, faríem les tres PR que queden. Ho veieu bé? Doncs vinga, gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 31CET7

La presidenta

Bé, continuarem la comissió.

Compareixença de Bru Recolons Argente, president de la fundació Impulsa Talentum, per a informar sobre la creació d'un observatori internacional del talent

357-01251/15

I ara tenim els compareixents: el senyor Bru Recolons, president de la fundació Impulsa Talentum, i també el senyor Albert Torres, benvinguts! Moltes gràcies per ser aquí i teniu ara per fer la vostra intervenció amb temps de quinze minuts. Després els grups parlamentaris contestaran o faran preguntes per poder respondre després per un temps de cinc minuts i després tindreu un temps de deu minuts per poder respondre a cadascun dels grups parlamentaris, d'acord? Doncs quan vulgueu. Endavant.

Bru Recolons Argente (president de la fundació Impulsa Talentum)

Bé, primer de tot, moltes gràcies. És un honor i un plaer poder estar aquí explicant el projecte que ara us explicaré. Abans de començar amb la primera diapositiva... Jo la puc moure o...?

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Sí, he volgut començar per aquí perquè ara fa un any vam poder fer un homenatge, al que va assistir el president de la Generalitat, acompanyat de consellers i diversos rectors de totes les universitats catalanes, vam fer un homenatge dos o tres mesos després que traspassés en Federico Mayor Zaragoza. I ho explico perquè, amb la seva família, hem decidit que un català il·lustre com ell, que va arribar a les més altes esferes de la diplomàcia mundial com a secretari general de la UNESCO, doncs ens han donat el dret a poder donar un premi internacional cada any, que es dirà premi Federico Mayor Zaragoza, al talent, al talent humanista. I, per tant, començo per aquí explicant que el projecte va néixer de la il·lusió de molts companys, però també de l'energia i la vitalitat d'en Federico Mayor Zaragoza. Neix amb la idea de posar per davant de la tecnologia el talent humà, una idea que pretén, d'alguna manera, rehumanitzar o tornar a posar al centre l'humanisme en un moment en què les noves tecnologies poden ser una gran eina per l'humanisme, però també pot ser una gran amenaça.

Vam arrencar amb una lectura d'un manifest en què van assistir –em sembla que és la següent– en què van assistir més de noranta entitats i representants de la societat civil catalana. En aquest manifest es deien tres coses. La que ja us he explicat: cal preservar el talent humà per davant de la tecnologia i aquesta ha d'estar al servei del talent humà, amb valors, amb drets humans i no a l'inrevés. Segona cosa que vam dir és que creiem que Barcelona i Catalunya es mereixen o s'han guanyat a pols poder dir o poder capitalitzar aquesta capital mundial del talent. I la tercera cosa que vam dir és: Fem-ho amb una eina que sigui útil. Fem-ho amb una eina que permeti identificar tots els conflictes, conflictes i problemes referits al talent i fer-ho buscant quins són els punts de dolor i buscant solucions concretes i útils.

I això em dona peu a la següent diapositiva. Què vam fer? Vam començar amb un encàrrec dels Col·legis d'Economistes de Catalunya, però també els de la resta de l'Estat espanyol, en el que vam fer onze diagnòstics de problemes del talent en els territoris, problemes del talent en les organitzacions i problemes del talent respecte

a les persones. Aquests diagnòstics ens han permès activar línies d'estudi de cada un d'aquests diagnòstics per resoldre els problemes identificats.

Perdona, Albert. Dir que després seguiré amb l'observatori del talent, amb coses concretes, perquè veieu la utilitat i la i el sentit estratègic que pot arribar a tenir per Catalunya, doncs, aquest observatori s'instal·li i arrelhi aquí. Però faig un incís per dir que la vocació d'aquest observatori és que sigui internacional i, per això, abans de marxar, de deixar-nos en Federico Mayor Zaragoza, al desembre de fa dos anys, vàrem incorporar a la nostra entitat, al nostre patronat gent d'arreu del món i amb uns perfils molt, molt alineats al que he estat explicant. Sobretot destacar la figura d'en Garry Jacobs, que és el secretari general i president de l'Acadèmia Mundial d'Arts i Ciències. És una entitat que la va crear..., la van crear Albert Einstein, Russell, Oppenheimer i altres científics i artistes amb la voluntat, just després de la Segona Guerra Mundial, de posar el talent al servei de la pau. Per això en Federico ens va demanar que l'incorporéssim i ara és qui ostenta la presidència d'honor.

Tots els projectes que l'observatori està creant, la nostra vocació és que, a través de l'Acadèmia Mundial d'Arts i Ciències i el Consorci Mundial d'Universitats, que depèn de l'Acadèmia Mundial d'Arts i Ciències, es puguin anar desplegant arreu del món. Per tant, no estem fent una proposta per resoldre problemes de Catalunya, sinó que, a més a més, estem intentant que sigui com un viver de solucions que després puguin anar arreu del món.

Perdona, Albert. Dit això, començo per un dels projectes. Aquest és un projecte que d'aquí a poc hem d'anar al Senat a explicar-lo. Es diu *Inside Mentoring*. D'aquest llibre que us acabo d'explicar fa una estona hi havia un dels articles que era: «Què està passant amb el talent dels nois i noies, dels joves?» I un dels greus problemes que hem identificat, que n'hi ha diversos, però el més important és que ningú està mirant el talent dels nens a les escoles. És a dir, hi ha una claríssima vocació d'identificar problemes que puguin tenir els nens. Això jo crec que s'està treballant bé. Creiem que s'està treballant bé també el fet que algú tingui un talent especial o que tingui un nivell altíssim de coeficient intel·lectual i tal, però el que no estem fent és identificar el talent de cada un dels nens, que és el que creiem que cada vegada serà més necessari.

Per què? Doncs perquè la idea és –i aquest projecte que el vam arrencar l'any passat amb un PERTE de Next Generation– la idea és identificar, de cada nen, quins són els seus talents des de molt petits, i tot aquest coneixement hauria d'estar ben protegit, evidentment tecnològicament protegit, perquè cada vegada que, mentre els pares en siguin tutors, hagin de prendre alguna decisió, ho facin alineant les habilitats, les capacitats i els talents d'aquests nanos per intentar aconseguir que hi hagi les màximes vocacions i no siguin decisions de les que es prenguin a nivell de carreres aleatòries a dos dies de la selectivitat. Aquest és un projecte que ara, en la segona fase, incorpora tecnologia. Hem començat a incorporar eines com, per exemple, mesurar les habilitats dels nens mentre estan jugant, perquè els jocs estan basats en habilitats i, per tant, podem identificar habilitats i mesurar-les. I aleshores, perquè ho entenguem, això serà un repositori que cadascú tindrà d'autoconeixement propi –per això el nom de *Inside Mentoring*– en el qual cada vegada que tinguis una decisió, sabrà probablement molt més que tu i també molt més que moltes multinacionals que moltes vegades saben molt més que tu, d'acord? Aquesta és la idea d'aquest projecte. Per tant, hi ha un diagnòstic. Veiem un punt de dolor. Desenvolupem una eina. Fem el pilot i, un cop validat, intentem fer-lo arribar arreu del món, a través de la World Academy of Arts and Science.

Aquest altre projecte, «Talent Interior Brut», l'hem pogut desplegar gràcies a l'encàrrec que se li va fer en el seu moment a l'Oriol Amat i també a l'Àurea Rodríguez. Se'ls va demanar desenvolupar un índex que permeti mesurar la capacitat d'un territori tant de crear talent com de fer-lo créixer, com d'atreure'n, com de fidelitzar-lo i el màxim exponent que seria dur aquest talent a l'excel·lència. Aquest índex va tenir el seu pilot a la ciutat de Sant Boi, ai, perdó, a la de Sant Cugat. I ara hem fet..., ens varen encarregar fer Osca i estem començant a treballar a Sant Boi i la idea és poder-ho desplegar arreu.

Que permet aquest índex? Home, bàsicament mesurar coses que no es mesuraven, per poder saber quines polítiques o poder inferir possibles accions polítiques per millorar aquells punts més crítics, punts de dolor. Avui en dia, tant per a organitzacions com per territoris, el talent és un problema, no ens en sobra. Som boníssims creant talent, però se'ns en va, perquè probablement la nostra competitivitat no és tan alta com la nostra capacitat de crear talent. L'excel·lència a

nivell d'universitats i d'escoles de negocis és provada. No cal que us ho expliqui, però...

Aleshores l'índex et permet identificar quins són els punts que tens pitjor, com a ciutat, i comparar-te amb ciutats que ho estan fent bé. I no cal inventar-se l'allioli. Vull dir que, al final, nosaltres el que intentem és ajudar a aquestes ciutats després a desplegar les estratègies per millorar tots aquells punts febles i posar en valor i poder, d'alguna manera, fer una mica d'autoestima d'aquelles coses que s'estan fent bé.

De projectes n'hi ha diversos, estan en diverses fases. Nosaltres no vam voler començar la casa per la teulada. És una fundació que no té seu. Té una seu que ens han cedit a un espai que es diu la Fàbrica & Co, que és un espai de *coliving* on hi ha més de cent cinquanta estudiants d'arreu del món que venen a estudiar màsters, que ens permet estar en contacte amb tot aquest col·lectiu, però nosaltres el que volem és treballar com una xarxa amb gent d'arreu, de gent que ens facilita la pròpia World Academia Of Arts and Science i amb les universitats catalanes.

Els projectes que hem començat a tirar endavant s'han anat vinculant d'una manera o d'una altra, amb una o altra universitat catalana, però amb la voluntat que, en la mesura que es vagin desplegant, es vagin alineant de forma de xarxa amb altres universitats d'arreu del món. Ara, per exemple, estem a punt de llançar –que això no ho recull el document que us estic presentant– una metodologia que vindria a ser com la que us he explicat abans del principi de la vida dels estudiants, pensat amb el talent sènior. És un altre dels punts que crec que com a país, estratègicament, algú hi hauria de pensar molt, perquè estem enviant talent excel·lent i amb una experiència brutal, amb cinquanta molt pocs anys, a casa. I això, ostres!, hem de revertir-ho d'alguna manera o d'una altra, no? I el proper projecte que llançarem serà aquest.

N'hi ha un que es diu «Bridge Innovation», que està pensat en fer que una comunitat determinada, pot ser una ciutat, per exemple, però també pot ser un col·lectiu, una vertical, una associació, intentar és una màquina. És una eina a través d'intel·ligència artificial que dedueix possibles interaccions entre les parts. El

certificat Cultura Talent és una empresa amb cultura de talent, doncs és una metodologia que permet identificar o, si no, suggerir a

Fitxer 31CET8

les empreses eines per garantir que les persones que entren en aquella organització, doncs, creixeran i podran desenvolupar al màxim el seu talent. I cada vegada n'hi ha. N'hi ha moltes, d'eines i nosaltres el que volem és poder donar aquest, diguéssim, aquest segell d'avantatge competitiva a les empreses que compleixin amb tot això.

Sí. Aleshores, l'Observatori Internacional del Talent és una eina que surt de la fundació, però surt amb la vocació de compartir, d'obrir espais i estem col·laborant amb la Pompeu Fabra. Estem col·laborant amb la Universitat de Barcelona. Estem col·laborant amb diferents entitats, com Eurecat, per exemple. I la nostra idea és intentar fer que això creixi i arrelhi aquí. Desplegar, per exemple, què és el projecte més avançat que tenim, Talent Interior Brut arreu de Catalunya, home, doncs estaria molt bé, perquè d'alguna manera al final una metodologia acaba consolidant-se en la mesura que acaba tenint doncs casos d'ús, perquè necessites poder-ho anar desplegant.

Entenem que el fet de fer-ho a Sant Boi o a altres ciutats, doncs cada vegada es podran anar desplegant més, però doncs busquem el suport institucional per poder donar a conèixer i fer divulgació i, per tant, doncs, permetre que el projecte sigui viable i sigui al més ràpid possible. Com això, doncs, qualsevol altra de les eines de la fundació.

I encara em queden uns segons, però per part meva jo crec que ja està tot dit.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. I ara serà el torn dels grups parlamentaris per fer les corresponents preguntes. Ara és el torn de Junts per Catalunya amb el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant. Per un temps de cinc minuts, eh?

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Sí. Gràcies, senyor Recolons i senyor Torres, per haver comparegut avui i haver-nos presentat aquest projecte que ja l'avanço, o ja ho sap, però ja avanço que ens sembla molt interessant. Jo, mentre explicava això, em venia aquella cèlebre frase d'algú que deia que «los catalanes hacen cosas». Doncs no sé com se'ls ha ocorregut fer això, però em sembla fantàstic i em sembla que és una pregunta que li faig. Perquè, en definitiva, nosaltres aquí sobretot, ens interessa que fem preguntes i després vostè contesti les que vulgui, perquè són molts. Però si es basa en alguna cosa que ja existeixi o és el primer exemple d'una entitat o una fundació que es dedica a això, a Europa o al món o a Espanya, que posin una mica de *benchmarking* de si existeix alguna cosa o si això és tot iniciativa pròpia i no hi ha res més, no?

Que, a més a més, hagi tingut des de l'origen algú com Federico Mayor Zaragoza, jo crec que això és un honor per vostès. Segur que vol dir que ho han fet molt bé i que segurament aquesta llavor ja queda per sempre i, per tant, que hi hagi en Jacobs també, doncs jo crec que també és un gran indicador de que no estem davant de – deixi-m'ho dir així– d'una guingueta o un «xiringuito», com diuen alguns, sinó d'una cosa seriosa i ben feta.

Per tant, vagi per davant la nostra felicitació, des de Junts per Catalunya, perquè projectes com aquest jo crec que ens posen al món en un tema concret, que no és menor. Perquè si d'alguna cosa parlem tots és de talent, però ningú li posa la quantificació o la valoració, que és un tema difícilment quantificable i segur que vostès el seu objectiu no és només quantificar, però està bé que puguem debatre amb més dades, doncs, quin talent tenim i quin potencial tenim per desenvolupar. Jo crec que això és molt important i segur que amb el temps això serà una eina que ens ajudarà com a societat i, per tant, el govern jo crec que, d'alguna manera, l'ha de mirar d'aprofitar. El Govern, que és el representant dels catalans en aquest moment, doncs hauria de saber aprofitar, doncs, aquesta iniciativa.

Jo diria que el talent –no sé si ho ha dit algú– però és l'or negre o el petroli del segle XXI. I em sembla que totes les societats competeixen pel talent i cada cop més això ho veiem, desgraciadament, nosaltres amb dèficit. Molts joves no se'n van perquè tenen talent i se'ns en van a altres països que els paguen millor o que pel que sigui,

doncs, els hi representa un al·licient millor que el nostre, no? I aquest dèficit també en bé, eh?, però el saldo jo diria que és negatiu, eh? No sé si hem fet alguna valoració en aquest sentit, però diria que és negatiu.

Se'n van més que no pas venen i, per tant, la societat. Jo vaig tenir un directiu, un «jefe» fa molts anys que deia que hi havia una competència per als tècnics a Europa i segurament això cada cop és més així. Jo parlo ja de fa vint anys. Imagina't ara com deu ser respecte a aquests fa vint anys. Per tant, jo crec que és un tema seriós i és un tema que ens hem de posar tots com a objectiu el mirar de retenir, de crear i d'identificar el talent. I crec que una entitat com la seva o una fundació com la seva, doncs, va en aquesta línia.

M'ha agradat molt també la proposta aquesta de l'indicador del talent brut. Em sembla que si més no, és original i ens pot ajudar. Tampoc ho podem portar a l'extrem de dir: No, és que comparar una societat talent amb una altra, doncs aquest té un vint-i-quatre i aquest un vint-i-set. Vull dir, potser anar per aquí no és la manera, però sí que ens pot servir per mesurar l'evolució segurament, no? Però en tot cas els pregunto si això ho han valorat més com un tema d'autoavaluació o un tema de comparació o les dues coses o una mica com ho veuen, perquè entenc que això tot just comença. Estem en dos plans pilot o tres plans pilot, per tant, tot just comença. Però una mica com ho veuen de cara al futur que ha de seguir? De què ens pot servir tot això? I si algun dia creuen que ens pot servir això, per comparar societats. Hem dit pobles, poden ser regions econòmiques, poden ser països, pot ser el que sigui.

Després un altre tema ja més crematístic, no?, és vostès, com es financen? Si tenen ajudes per part del Govern, si això ho han presentat al Govern. Aquí nosaltres som, òbviament, els representants del poble, però també hi ha el Govern, que és l'executiu, que òbviament entenc que vostès haurien de també tenir l'oportunitat d'arribar al Govern i explicar-ho. I no sé si han demanat alguna ajuda, si creuen que en necessiten més de la que tenen. Una mica, situïn-nos per saber això. Si ens venen a demanar alguna cosa. No ho han portat a la presentació, però si ens ve a demanar alguna cosa, és bo que ho sapiguem, perquè aquí podem fer propostes al Govern. Per tant, és important que si hi ha alguna cosa, ens ho diguin. I ja per acabar,

una última pregunta i m'ajusto, és si hi ha alguna cosa més que puguem fer per vostès.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara serà el torn d'Esquerra Republicana amb la seva diputada, la senyora Laia Cañigueral. Endavant.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta, i moltes gràcies al senyor Recolons i al senyor Torres per estar avui aquí. I també moltes gràcies per la feina que fan, a vostès i a tot el seu equip, perquè realment la Fundació Impulsa Talent és un exemple clar de compromís, de visió i d'impacte. I compartim amb vostès la visió que el talent no és només una qualitat individual, sinó un actiu col·lectiu, que cal identificar, que cal impulsar i, sobretot, que cal connectar.

I volem posar en valor, ja que avui estan aquí, que la fundació no es queda només en la reflexió, sinó que fa un pas més enllà i actua. I això és important també, posar-ho de relleu. Ho fa promovent esdeveniments que situen el talent al centre del debat públic, generant espais de trobada entre professionals, empreses i institucions. Ho fa acompanyant aquests guanyadors dels premis Impulsa Talentum, ajudant-los a créixer i consolidar els seus projectes i a esdevenir referents per altres.

I com han explicat, tot això és possible gràcies a un equip sòlid i divers. També un patronat format per experts del món empresarial i acadèmic, un comitè executiu amb visió estratègica i una xarxa de col·laboradors externs que aporten coneixement i experiència. Perquè impulsar el talent és impulsar oportunitats, és generar referents i parlar d'oportunitats per al país. Perquè no hi ha una economia sòlida, no hi ha una innovació real ni una cohesió social possible, sense persones preparades, motivades i amb oportunitats per desenvolupar tot el seu potencial.

Catalunya, i vostès ho reconeixen, ha estat històricament una terra de talent, un país de persones emprenedores, creatives, amb capacitat d'esforç i amb voluntat de progrés. I en aquest element, vostès també ho assenyalaven, hi ha un element importantíssim que és aquesta creació o posada en coneixement de referents.

Perquè les persones necessitem miralls, necessitem exemples reals que ens demostrin que és possible arribar més lluny, superar obstacles i construir trajectòries d'èxit amb impacte positiu.

I els referents no només són figures d'èxit econòmic o professional, sinó que són persones que encarnen valors: l'esforç, la constància, la innovació, la responsabilitat social. Persones que no només destaquen pel què aconsegueixen, sinó per com ho aconsegueixen. I quan un jove veu algú que s'assembla a ell, també en origen, en context o en experiència i que ha estat capaç de tirar endavant, s'activa la idea poderosa de: «Jo també puc». I aquesta idea és transformadora, té un impacte directe en expectatives i és el que aporta futur en el país i també a les persones i a tota una generació.

Per això, també en aquest punt m'agradaria saber en els seus projectes com incorporen, perquè pensem que és molt important, com incorporen aquesta idea de diversitat. Com incorporen la necessitat de crear referents, per exemple, no?, femenins en l'àmbit científic i tecnològic, referents d'origen diversos, referents en la indústria, en la recerca, en la formació professional, però que tingui en compte la diversitat per assegurar que no ens trobem, en aquesta identificació de talents, no ens trobem en un efecte que no voldríem, que és en l'etiquetatge negatiu que ens permeti que persones en un context potser més difícil, en edat més petites, és més difícil que puguin explicar o explorar tot el seu potencial i com fan que no hi hagi aquestes biaix.

Perquè pensem, i vostès també ho enfocaven, que el talent, la identificació del talent, ha d'anar acompanyat d'assegurar aquestes oportunitats. I vostès, això és un dels projectes que tenen, aquest acompanyament, aquest suport. I com ho fan? Per part de posar en contacte, assegurar que aquests talents joves que descobreixin, assegurem que puguin tenir les oportunitats que el codi postal, d'on viuen, d'on neixen no els afecti per descobrir talent a tots els barris del nostre país i poder-los acompanyar i donar oportunitats reals.

Moltíssimes gràcies. Des d'Esquerra Republicana posar-nos a la seva disposició i estem aquí pendent de tot el que ens explicaran que necessiten de concret per poder

portar a terme des d'aquesta Comissió d'Empresa i Treball, però també des del Parlament.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara serà el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, presidenta. Vull agrair també l'exposició del senyor Bru Recolons i del senyor Albert Torras, la seva presència i el treball que estan fent. Al grup popular ens interessa molt aquesta fundació. Valorem molt el motiu pel qual s'ha creat. Entenem que aquesta dimensió humanista que han exposat i que és la base sobre la que s'articula els objectius i les accions de la Fundació són fonamentals en una època on la tecnologia sembla que està suplint les persones. I nosaltres entenem que aquesta dimensió humana, per fer compatible la persona i la utilitat de la persona amb la tecnologia, és molt necessària, perquè aquesta vessant s'ha d'enfortir i no es pot substituir.

I avui en dia és el debat, no? Tenim tants instruments, la IA, etcètera, però que raonen, fins i tot acaben pensant. Però la dimensió humana, això l'hem de posar en valor i tots els valors que implica això, penso que fundacions com la seva són les que han d'articular el sistema per aconseguir aquesta complementaritat o aquesta essència de la projecció humanista. Per al grup popular els valors són superimportants. Nosaltres, el valor de la persona, la humanitat, l'esforç, la superació, la meritocràcia..., tot això són valors que entenem que són valors que s'han d'estendre i, valga la redundància, posar en valor i sobretot ser útils. I dins de tot aquest sistema, tota la projecció amb el talent, doncs ens sembla molt necessari.

Jo tenia una sèrie de qüestions, però ara, en base a l'exposició que han fet la part inicial d'identificar talent jove en els nens, això és molt pioner i crec que hi ha països que sí que ho tenen molt, molt avançat, i fer-ho ajuda molt a la trajectòria de les persones i sobretot, aprofitar aquest capital que tenim que, en moltes ocasions

Fitxer 31CET9

molts nens, que tenen unes capacitats perquè no hi ha una identificació d'aquestes capacitats, a vegades, doncs, deixen de potenciar-les i es perden. I, per tant, això em sembla molt útil. I volia saber si, amb aquests programes, a l'hora d'identificar aquest talent, quina col·laboració poden tenir amb les institucions, les escoles perquè això tingui una continuïtat i veritablement aquest talent que s'identifica, no?, doncs, sigui útil i que s'assoleixin els objectius, perquè si s'identifica, molt bé. Però com podem aplicar-ho després perquè veritablement l'objectiu que nosaltres tenim amb aquest programa es pugui complir, no? Hi ha països que fins i tot identifiquen molt els nens i després els van separant per dir: Aquest és un bon... No? Vull dir que tampoc no sé si en aquest sentit hi ha alguna línia de treball profunda en aquesta direcció.

Per altra banda, parlem molt de talent i és molt necessari. Naturalment, Catalunya crea talent i tenim grans universitats, tenim, però, la manera de crear el talent, retenir-ho i també atreure'l, quines...? Quines condicions tenim en comparació amb unes altres ciutats o països, etcètera? Quines són les debilitats i les forteses? Quins són els principals problemes que fa que no tinguem la capacitat de retenir aquest talent? Com identifiquen aquests problemes? Perquè és cert que creem molt talent, però molt se'n va fora, no?, també. Quina capacitat tenim de retenir-lo? De crear-lo naturalment, l'estem creant. Com podem potenciar i crear més? I com podem retenir-ho i també atreure'l? I si han estudiat o valorat qüestions de polítiques que afavoreixen aquesta creació i aquesta atracció. I estic parlant de polítiques sectorials també. La part educativa és molt important, però la part fiscal també és molt important. La part d'habitatge també és molt important. A vegades hi ha gent que diu: D'acord, molt bé, jo vindria a Barcelona, però és impossible poder ubicar-me aquí.

I dins de tot aquest ecosistema també voldria saber, dins de la fundació, les eines que tenen de col·laboració i articulació perquè tota aquesta identificació es pugui aplicar i que pugui ser útil a les polítiques i a la resta de les institucions. A part de la governança, de com estan, també ho han comentat, les línies de finançament, si requereixen suport, si tenen patrocinadors o tenen capacitat d'atracció privada de

capital privat. Perquè entenc que tots aquests problemes..., tots aquests projectes, són molt complexos. Són projectes que requereixen molt d'esforç i moltes persones que dediquen moltes hores. I saber també com s'articula totes aquestes feines i, sobretot, també si han identificat estratègicament alguns sectors sobre els que treballar o és un treball lineal.

I, en l'àmbit del talent, per exemple, impulsat per Barcelona Global. Estic a Barcelona Global des de fa molts anys i també es va articular un projecte de llei, perquè el talent tingui unes condicions també perquè puguin també beneficiar-se. Si també compten amb aquest marc normatiu que requereix a vegades el talent perquè...

La presidenta

Diputada, ha d'anar acabant.

Àngels Esteller Ruedas

Ah, doncs ja estic aquí acabat i ja està. Bé, espero la resposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Ara és el torn del grup de VOX, amb el diputat, el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Bé, en primer lloc, com no pot ser d'una altra manera, agrair l'exposició del senyor Recolons i també el senyor Torres. Faig un parèntesi. Aquí es deia el fet de les guinguetes o dels «xiringuitos». Hi estic completament d'acord. És la gran diferència quan l'administració crea un observatori o crea algun tipus d'ens per intentar col·locar a qui sigui o quan la societat civil, de manera altruista, crea observatoris o crea entitats per tirar endavant projectes concrets. La diferència és molt gran.

I aquí sí que l'administració ha d'ajudar i ha de donar una empenta a aquestes entitats precisament per atreure aquest talent. Un talent que és molt complicat de retenir. L'altre dia estava en un acte del Cercle d'Economia, que s'havia fet amb joves diputats, i una persona, que era un enginyer, treballava a Dubai i m'explicava:

«I pensa una cosa, dic que, som molts els espanyols que estem fora, perquè aquí no tenim la capacitat de poder treballar i hem de marxar». I clar, quan parles amb aquestes persones que tenen treballs, doncs, evidentment molt qualificats. Són gent que s'ha preparat molt. Són gent que té molta formació, gent que té talent per poder treballar, hi ha una cosa que preocupa molt, que aquí no s'ha parlat, que és el tema de la fiscalitat. Com veieu, des de la fiscalitat de Catalunya, poder atraure aquestes persones amb els impostos que paguem aquí?

Una segona qüestió, que també crec que s'ha dit per aquí, és el tema de la «vivenda», de l'habitatge. És terrible. A Barcelona és un escàndol. Per tant, clar, ja que no es poden instal·lar perquè és que no hi ha per als seus treballadors habitatge, no?, i el cost és altíssim, no? Per tant, la postura des d'aquesta entitat, que el que vol precisament és [# 00:05:27] el talent que hi ha, em sembla fantàstic. Doncs aquests hàndicaps, com els podeu evitar o els podeu superar?

I després alguna diputada que deia sobre la diversitat. En fi, miri, jo el talent és el talent. És igual que sigui un home o una dona. De fet, vostè ha posat un exemple d'un referent, que és una dona, que és l'Àurea Rodríguez. Nosaltres la coneixem, és de Torredembarra, és del meu poble i, de fet, és una de les cent dones més referents sobre TIC a nivell nacional. Per tant, vull dir que és una referent en la matèria, no? Vull dir que una mostra de talent d'una dona. És igual que sigui una dona o un home, no? (*Remor de veus.*) Ho dic perquè la seva preocupació era el fet que... No, escolti, miri, hem d'atreure el talent, sigui el sexe que sigui i sigui com sigui, no?

Per tant, una pregunta molt breu en aquesta relació, no?, que comentava la dificultat de la via de la fiscalitat, del talent, de com Catalunya sigui atractiva per –s'ha dit també per aquí, és molt important– no només que la gent no marxi, sinó que també podia atreure, és el fet de quines dificultats esteu trobant a l'hora d'aquests projectes per poder atreure la gent, atreure el talent? I des de el poder legislatiu, des d'aquesta cambra, a nivell autonòmic, quines mesures o quines propostes considereu que podem aplicar? En matèria laboral, en matèria de «vivenda», en matèria fiscal, per poder donar viabilitat a Catalunya, evidentment, tingui una empenta, pugui seguir a Catalunya de fa vint, trenta o quaranta anys que és referent i que ara és referent per altres qüestions, com la inseguretats i que sigui referent per al talent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara serà el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Primer, demanar disculpes. He hagut de sortir. No he escoltat ni la seva intervenció ni tampoc la resta de grups, a excepció de VOX. I, per tant, només puc agrair-los la presentació, agrair-los la feina que fan, evidentment, doncs...

Bé, m'he perdut molt del que ens han presentat i no sé si estaríem d'acord amb tot el que plantegen, però sí que només una qüestió, perquè és l'últim que he escoltat, que és la intervenció de VOX i dir-li que el talent no és només una etiqueta, no és només una cosa vista des d'un punt de vista elitista. No és només una etiqueta aspiracional i no sé què. I, evidentment, si el talent, si no parteix d'una equitat determinada i, per tant, amb criteris d'igualtat d'oportunitats per a totes les qüestions, no..., deixa d'existir, perquè no el trobaríem mai.

Bé, i amb això també els demanaria que també ho tinguessin present amb la seva feina de l'organització, de la fundació, que això, agrair-los la feina i a la seva disposició si volen per fer alguna altra trobada i comentar tota la seva tasca.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara, per acabar el torn de preguntes dels diputats, és el torn del PSC amb la diputada la senyora Conchi Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Sí. Moltes gràcies. Primer de tot voldria agrair la compareixença de la Fundació i Impulsa Talentum avui al Parlament. Sempre és positiu que iniciatives que treballen..., que es treballen al voltant, com és un tema com el talent, es comparteixin amb els diputats i es puguin venir aquí a parlar.

Parlar de talent és parlar, en el fons, de futur, de com un país és capaç de generar oportunitats, de retenir-les i també d'atraure-les. I això, en un context global, cada

vegada és més competitiu. No és menor. I això, en un context global cada vegada més competitiu, no és menor. Catalunya té molts actius, un ecosistema, vostès ho han comentat a la seva intervenció: un ecosistema empresarial divers, universitats de qualitat, capacitats i capacitat innovadora. Però també tenim reptes importants com és la fuga del talent, tant de joves com de no tan joves, i..., o la necessitat de millorar... Creiem que també podria estar lligat també a aquestes necessitats de millorar les condicions laborals perquè no marxin a altres llocs encara que cobraran més.

Per això creiem que projectes com el que vostès avui ens han presentat aporten valor, especialment per aquesta voluntat d'anar més enllà d'una visió estrictament econòmica i incorporar una mirada més integral, com és el desenvolupament del talent. Com el cuidem? Com generem entorns laborals més saludables i més atractius? També és rellevant la seva aposta per generar coneixement i espais de trobada. Creiem pel que explicaven que és un tema molt important. També és un dels... Creiem que és un dels dèficits que tenim, precisament: la connexió entre el món acadèmic, l'empresa i les institucions. I aquí, amb iniciatives com les que vostès ens han presentat, poden ajudar a construir ponts que són imprescindibles.

M'agradaria fer quatre preguntes perquè..., o tres preguntes perquè el temps tampoc no és massa. En primer lloc, com mesuren l'impacte real de les seves iniciatives? O sigui, no hem pogut analitzar molt el detall i ens agradaria una mica aquesta mesura dels impactes per a veure els resultats. Més enllà dels espais de reflexió, quins indicadors utilitzen per saber si efectivament s'està contribuint a millorar la captació o la fidelització del talent? I quines són les causes d'aquestes fugues que podem tenir de talent?

No sé si tenen informes perquè és veritat que tenim. Un dels punts és la fuga de talents. Una altra, si tenim la captació des de ben petits, com bé han posat, jo crec que es pot començar a treballar des de la base i hem d'anar molt acompanyats perquè, quan sigui aquests nanos i nenes siguin grans, no vulguin marxar. O sigui, hem de treballar des de ben petits. Completament d'acord. I també saber si tenen les causes de per què una vegada estan aquí, marxen, o sigui, per tindre estudis que siguin més oficials.

També quan parlem de talent també hem de parlar d'igualtat d'oportunitats, encara que algun grup parlamentari no ho vegi així. Nosaltres, ja ho he dit altres companys, altres grups parlamentaris, voldríem saber com s'incorpora aquesta perspectiva de gènere, d'origen i de classe social, perquè creiem que el talent està a totes les classes socials i hem de tenir-lo en compte i saber com estan incorporant vostès els seus projectes que treballen.

I en tercer lloc, quina relació proposen amb les institucions públiques? Quin paper creuen que ha de jugar l'administració per reforçar aquest ecosistema del talent? Em consta que el Govern sí que s'està prenent molt en serio aquesta retenció del talent i s'estan començant també a marcar polítiques per intentar que no hi hagi aquesta fuga fora.

I com podem col·laborar d'una manera efectiva? Ens posem, com a grup parlamentari que dona suport al Govern, a la seva disposició per veure si ho creuen convenient i parlar d'una manera, col·laborar de forma efectiva sense duplicar esforços i garantint les polítiques públiques perquè arribin a tothom. I si han contactat amb Govern, no sé si hi ha algú... Crec que és un tema també, que és interessant, que podria anar lligat de la mà de l'administració, perquè crec que totes les parts que estiguin implicades millor perquè ens aportarà.

Finalment, per acabar, una qüestió que crec que és clau en el moment actual: Com podem evitar que el debat sobre el talent es centri només en perfils altament qualificats? Perquè a vegades, quan parlem de talent sembla que només siguin els enginyers i els científics, i creiem que no és així. Com garantim que aquesta mirada també inclogui sectors essencials, sovint menys visibles però imprescindibles per al funcionament d'un país? Estem notant que no tenim fontaners, que no tinguin electricistes i que no en tenim molts oficis que s'estan perdent i, bé, mirar a veure si també d'aquesta forma es pot, si estan treballant en algun tema vinculat a aquesta mirada àmplia de la retenció del talent.

I acabo només. Moltes gràcies per la seva explicació. Ha sigut molt interessant. Jo personalment no els coneixia i la veritat és que moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Doncs bé, ara és el vostre torn de deu minuts per a veure com podeu respondre a tot el que us han demanat.

Gràcies.

Bru Recolons Argente (president de la fundació Impulsa Talentum)

És possible que... Hi ha preguntes que s'han anat repetint i que probablement les que s'han repetit, les intentaré contestar una sola vegada, però seguint una mica el fil arrel de les preguntes inicials del senyor Canadell, doncs... Aviam, el talent és un intangible, que cada vegada és més tangible. Abans, doncs, les organitzacions es mesuraven pel que valien els seus edificis, pel que valien els seus productes al mercat, la seva competitivitat, però cada vegada més, el talent és l'actiu imprescindible. Cada vegada és més dolorosa la rotació no desitjada a les empreses i per tant, s'ha convertit, jo diria que el principal punt de dolor de la majoria d'organitzacions, malgrat és paradoxal perquè sembla ser que la IA ens ha de substituir,

Fitxer 31CET10

però no és així. I no és així fins al punt que, bé, que nosaltres vam veure claríssim que algú s'havia de posar a estudiar sobre aquest tema. I això vaig a parlar allò del *benchmarking*. El *benchmarking* que nosaltres vam fer va ser convocar el mes de juny del 2020, en plena pandèmia, que anàvem tots amb mascareta, ens deixaven anar. Era una sala al que aleshores era Creapolis, a Sant Cugat, i allà ens vam trobar des de, recordant així de memòria, l'Esteve Almirall, Xavier Sala i Martí. Hi havia el senyor Oriol Amat, hi havia el professor Mas-Colell i hi havia l'Àurea Rodríguez. Bé, érem jo crec que uns cent i escaig. Vam estar en dues jornades que van concloure al migdia d'un dissabte i el que preguntàvem allà és això del talent que tothom posa en boca i que tothom diu que té o que vol tenir o que..., què és? I a partir d'aquí, qui està organitzant tot això del talent i com? I vam veure que no hi havia res. O sigui, el *benchmarking* és cadascú té la problemàtica en el seu vertical sobre talent, però ningú estava abordant-ho d'una manera global.

Aquest no només és el nostre punt de partida, sinó que a més a més, ens ha servit per entendre que la principal dificultat és aquesta verticalitat, que és la que ens causa, i ara responc a tots els que ens han preguntat com ens financem: doncs fatal. Per què? Perquè si no estàs en el nínxol del conseller de no sé què o el conseller de no sé «quantos», parlant de la Generalitat o del sector a o del sector b, no és la festa de ningú. Però a les empreses i a les organitzacions, que s'han adonat que el principal problema és aquest i que és transversal, moltes vegades és qui agafa les regnes és el CEO.

En aquest sentit, fa un any vam anar a veure el president Illa i ens va encomanar que anéssim a veure tothom que fos necessari. Evidentment, nosaltres ens aplica Empresa sense cap dubte, però també ens aplica Cultura, però també ens aplica Ensenyaments, sense cap dubte, Universitats per damunt de tot, però, i no n'hi ha una que sigui més important que l'altra i aquesta és la principal problemàtica que tenim també a l'hora de buscar recursos.

Aleshores, com ho hem volgut resoldre o com ho estem intentant resoldre? Cada projecte té uns aliats naturals. Si nosaltres creem una plataforma per identificar el talent dels nens des de molt petits, d'entrada, aquí Ensenyament ha d'estar interessat en donar-hi suport o en col·laborar d'una manera o d'una altra. Per tant, no volem que ens arribi del cel una donació i un edifici. No. Volem que aquest projecte tingui impuls. L'any passat vam poder rascar uns diners d'un PERTE i això em serveix també per respondre a una pregunta que heu fet abans sobre el tema d'igualtat i del tema de diversitat.

Aquest projecte d'identificar el talent a les escoles des de molt petits i acompanyar-los a totes les decisions de carreres, l'hem començat a desplegar amb escoles i centres on hi ha nens en risc de pobresa extrema, amb aliances amb fundacions com Ítaca, que està a l'Hospitalet, i com Marianao, que està a Sant Boi. Per què? Doncs molt senzill, perquè si és imprescindible per a qualsevol nen poder conèixer-se per saber cap a on ha d'anar posant els esforços que requereix per acabar tenint èxit en la seva professió o en el futur, encara ho és més amb nans que tenen dificultats per els motius que siguin, però sobretot si són econòmics, no?

Bé, vaig contestant i potser aniré d'una banda a l'altra, però jo crec que més o menys he contestat al senyor Canadell. El tema del finançament ja l'he explicat. El que demanem és això, o sigui, intentar que se'ns obren portes per... No crec que el finançament hagi de ser públic. També pot ser privat. Vull dir, depèn de l'interès que tingui cada departament o deixi de tenir. Nosaltres el que fem és posar el projecte, mirar que el projecte tingui sentit, que el projecte sigui potent i arrenquem com podem i a la que comencem a tenir recursos, el podem fer més ràpid o més a poc a poc, però evidentment, si tenim les portes obertes ens és molt més fàcil que si no les tenim.

Des del punt de vista del Talent Interior Brut, que preguntàveu sobre el tema de comparar ciutats, la idea, més que comparar ciutats, que això és una mica.. L'índex, el que ens ha permès, al primer cas que va ser Sant Cugat i ara aquest segon a Osca, a més, ciutats molt diferents, amb circumstàncies molt diferents, i a mesura que anem fent, l'anirem millorant, no és tant una eina per comparar ciutats, que això pot ser una estratègia comercial que no sé si és bona o no, però sobretot, el que és interessant és per què els líders, sobretot els alcaldes, tinguin eines clares per identificar on tenen l'aixeta oberta i, per tant, tancar on hi ha una fuga. I sobretot, també generar autoestima. Generar autoestima amb aquelles coses que es fan bé, no?

Des del punt de vista respecte. Jo vaig seguint, com que tinc poc temps vaig una miqueta. Hi ha moltes coses. Sí, la senyora Cañigueral em preguntava sobre els referents. Els premis Talent els vam crear molt abans. És a dir, la Fundació neix el 2020 arran d'aquest congrés a Creapolis. Aquesta reflexió d'agenda sociòlegs i economistes d'arreu de Catalunya. Però nosaltres naixem ara ja fa dotze edicions donant uns premis que es diuen premis Talent. I aquests premis només premien dues coses, que pot semblar poc, però és molt. La primera és la creativitat, l'enginy i la destresa, digues-li, com vulguis d'una persona o d'un equip en millorar un producte o un servei. I la segona és tenir la valentia o la bogeria de crear una empresa i tirar-la endavant, amb no poques dificultats perquè és molt difícil emprendre. La mortalitat de les empreses és altíssima quan comencen.

I nosaltres vam veure, en aquell moment, que aquest format no s'estava reconeixent perquè el fàcil és reconèixer l'excel·lència. El senyor que ha arribat a..., o la senyora que ha arribat a la seva plenitud i que, per tant, doncs, ha pogut tenir un impacte important en la societat i són aquells senyors que ens emmirallen. Però també en donem, de premis d'honor, però el que volíem era posar molts casos sobre la taula de gent que normalment i curiosament la gent es pensa que les grans invents o les grans empreses o les grans idees surten de la universitat, que també, però molt poc. La majoria de grans idees surten de treballadors, de gent que està treballant. Veu com millorar una solució i tenir els nassos de capitalitzar l'atur o el que sigui, i tirar-s'hi, no?

Aleshores, ara jo us he estat explicant la Fundació, però el que fèiem des del principi és premis Talent, Canal Digital. Explicar tot allò referent al talent català d'aquí i de la diàspora catalana, que són 450.000 catalans. És un canal digital on anem penjant notícies amb els mitjans que tenim, que són pocs. I la tercera cosa, que la inaugurarem en aquest espai que ara tenim, que és La Fàbrica & Co, que ens han cedit els seus propietaris. Inaugurem un plató amb col·laboració amb Fujifilm, en el qual hi hauran diverses línies de pòdcasts per posar exemples, entrevistant a líders, líders o no tan líders de diversos àmbits parlant de *start* talent. I aquí podem agafar tots els verticals, que fins ara no podíem abastar, no?

I no sé si em deixo coses. A veure, per contestar tothom, que en trenta segons, vaig ràpid. Sí, però he anat fent nota. Sí, el president ens va rebre l'any passat, el 29 d'abril al Palau de la Generalitat. Vam estar molta estona parlant amb ell, amb el conseller d'Empresa. Ens va manifestar el seu suport al projecte. Però és veritat que ens falta aquest camí de concretar, baixar al terreny de joc i veure com es poden empènyer cada un dels projectes. També nosaltres hem fet deures al llarg d'aquest any. El 29 d'abril va ser l'endemà de l'apagada general. O sigui, era un dia una mica estrany.

Què hem fet per millorar les coses, per fer més fàcil? Doncs els vincles amb les universitats, que cada projecte estigui d'alguna manera apadrinat acadèmicament per la solvència d'universitats catalanes. I això ens fa més fàcil i per això no ens hem atrevit abans a demanar poder venir a explicar-nos perquè la nostra feina té uns

tempos i ara jo crec que el projecte és madur com per començar a demanar suport. Talent interior brut, jo crec que és d'un interès brutal tant per Empresa com per Treball. El *Inside Mentoring* és interessantíssim per a qualsevol estadi de l'educació, des de la llar d'infants fins a les universitats o als cicles superiors o, perdona, als màsters o l que seria la dual, formació professional. Tot hi va, aquí dintre. I cada un dels projectes estaria vinculat a diferents branques.

I jo crec que segurament..., No sé si m'he deixat alguna cosa. Aviam, aviam. Perdoneu, eh? Fiscalitat, ah, el que deia Javier Ramírez, el tema fiscalitat, habitatge, diversitat aquí, aviam, nosaltres intentem entrar molt poc en polèmica política de... Per què? Perquè hem d'intentar, però sí que –això és a títol personal– a mi m'estranya que a un futbolista que tingui o es faci una llei especial per a uns futbolistes i no es faci per a un científic o per a un artista –és igual, no vull posar... A vegades donem, donem facilitats. I sí que és veritat que ajudar en fiscalitat seria una manera de fer que no marxi gent, ai, tanta gent.

I després hi ha una cosa que la senyora Esteller em demanava, però clar, m'hauria d'encarregar l'estudi, l'estudi del Talent Interior Brut de Catalunya. Perquè el que fem amb l'estudi, és el primer que fem, un cop tenim totes les dades, és el DAFO, les debilitats, fortaleces, amenaces i oportunitats. Jo podria aventurar-me a dir alguna cosa intuïtivament, però el que s'ha de fer és estudiar en profunditat el país, independentment que es vagi fent en ciutats. Però aleshores aquí hi ha coses que hem anat veient al llarg d'aquests anys de debilitats, home, doncs és clar, no... Ho acabem de dir, no? La part fiscal és una debilitat, és una debilitat. Però no sé si es pot resoldre, perquè al final també tu has de tenir un país cohesionat. No sé si és fàcil això. Nosaltres no entrarem en aquestes..., no és la nostra feina i no hi entenem.

Fortaleces, moltes. Tenim una indústria, doncs, en el món de la salut i de la sanitat, que és referent al món. A nivell d'innovació, projectes que comencen, tot el que és començar. La gent vol venir aquí a començar les coses. Tenim coses a favor com el nostre clima, com la nostra cultura. És un lloc que la gent vol venir. Una altra cosa és quedar-s'hi i créixer. Ens falten empreses grans. No ho sé.

Després, amenaces, tal com està el panorama avui en dia, agafeu el diari, tot allò són amenaces. Nosaltres el que podem fer és això, és... I ara, precisament amb la

Universitat Pompeu Fabra i amb la Barcelona School of Management, hem arribat a un acord perquè ens ajudin, perquè el que no volem és créixer. No volem ser un «xiringuito». Volem treballar amb la gent que ja sap fer les coses i un projecte el farem amb la Pompeu Fabra i un altre el farem amb la UVic o amb la Ramon Llull, o la que sigui.

I no sé si m'he deixat coses. Em sabia greu, però la veritat és que heu preguntat moltes i no ho sé. Estic molt, molt, molt agraït, molt orgullós i molt, molt satisfet d'haver pogut venir aquí. I també vull agrair la bona rebuda per part de tots els grups. Crec que estem parlant d'un tema de consens i això avui en dia és molt difícil. És molt difícil, perquè, bé, només hem de veure els diaris.

I ja està molt bé.

La presidenta

Nosaltres també, agraïts de la vostra presència i de la vostra explicació del vostre projecte i, per tant, moltes gràcies i sempre a casa vostra.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 31CET11

La presidenta

Anirem per començar, més que començar, no, continuar. Perquè així tothom estigui.

Joan Canadell i Bruguera

Sí, presidenta i a tots els representants dels grups parlamentaris, dir que ara tenim a la sala els representants del sector químic i el refinament. I deia el senyor Mijoler i crec que té raó que, per no fer-los esperar, si us sembla, passem per davant la número 5, la PR 925 i després seguim amb l'ordre del dia. Sí?

La presidenta

Sí, tothom d'acord?

Proposta de resolució sobre la situació laboral dels treballadors del sector químic

250-00925/15

Doncs vinga, començarem per aquesta proposta de resolució sobre la situació laboral dels treballadors del sector químic. I té la paraula el senyor Joan Canadell, del grup parlamentari de Junts. Endavant!

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Bé, primer donar la benvinguda als senyors Navarro, Tarridas i Carmona, que són representants del sector químic i del refinament i que venen a escoltar, d'alguna manera, la proposta que avui fem des de Junts per Catalunya que afecta, pensem, a milers de treballadors del sector i treballadores de la indústria química i del refinament, que tots sabem que és un sector estratègic i que tenen unes condicions de treball que no podem ignorar.

Vull recordar que, en concret, el polígon de Tarragona, el polígon Químic de Tarragona, és el segon més important de la indústria química a Europa i, per tant, és un sector estratègic per a Catalunya, però també per a tot el continent. I, en general, parlem de treballadors exposats de manera continuada, una sèrie de riscos, d'accidents i unes jornades que sovint són en torn nocturn. Perquè, com sabeu, els processos químics majoritàriament han de funcionar vint-i-quatre/set i molts d'ells gairebé 365 dies l'any.

Per tant, davant d'aquesta realitat, pensem que l'impacte conforme s'incrementa l'edat dels treballadors no desapareix, sinó al contrari, que d'alguna manera s'agreuja. I, per tant, quan s'arriba a l'edat de jubilació, doncs pensem que hem de fer alguna cosa per poder aplicar aquests coeficients reductors de la jubilació. Altres col·lectius ho tenen, el col·lectiu dels policies municipals, miners, bombers. Per tant, entenem que és una figura que ja està reconeguda en el nostre àmbit legislatiu i, per tant, pensem que ha de ser possible poder-ho plantejar també en aquest cas.

El que nosaltres plantejem en aquesta PR és més aviat el poder reconèixer aquesta situació i poder, doncs d'alguna manera, anar en la línia del que, com deia, han fet altres sectors. Pensem que és una petició que fan des de vint comitès d'empresa del sector químic català. Per tant, no és menor. Que també s'hi han afegit diversos ajuntaments: el de Tarragona, el de la Canonja i el de Botarell, Morell, Vila-seca, Barberà del Vallès, Sant Celoni, Vendrell i Olesa de Montserrat. I també el Congrés dels Diputats hi ha donat suport no fa gaire. Per tant, el que demanem amb aquesta PR, en el seu primer punt, és que també el Parlament de Catalunya reconegui aquesta situació i que es plantegi aquest potencial per aconseguir un coeficient reductor per a la jubilació.

Òbviament, no en tenim les competències, desgraciadament, i per tant, no podem legislar des d'aquí, però si que podem instar el Govern que insti el Govern de l'Estat, que és el punt 2, a plantejar aquest coeficient reductor, sempre d'acord amb el diàleg social. És a dir, entre patronal i sindicats de la indústria química. Per tant, aquest és una mica el plantejament que fem. Ens sorprèn una mica les esmenes que ha fet el PSC. En tot cas, després, en el segon torn de les esmenes, ho justificarà. Però ara, per no passar-me de temps, doncs ho deixo aquí.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara pel torn de defensa de les esmenes presentades, té la paraula la senyora diputada Lúdia Ferré, del grup del PSC. Endavant.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, presidenta. En primer lloc, saludar als compareixents, bé, els compareixents, els treballadors que ens acompanyen avui en aquesta comissió. I començar dient que el nostre grup parlamentari comparteix plenament la preocupació per la salut i les condicions de treball en sectors com la indústria química, així com el compromís amb la protecció dels treballadors i treballadores.

Els avancem que votarem a favor del primer punt, perquè, ja ho he dit, compartim plenament aquesta reivindicació. Però ens abstindrem o abstindrem en el segon punt, perquè la proposta, de la manera que està plantejada, no és adequada ni viable

en els termes que s'han formulat, ja que tant en el reconeixement dels col·lectius amb dret a coeficients reductors, com l'establiment d'aquests mecanismes, formen part del sistema de la Seguretat Social, que és una competència exclusiva de l'Estat i estan subjectes a un procediment específic regulat pel Reial Decret 402/25, que exigeix una avaluació tècnica rigorosa basada en dades objectives d'exposició, risc i incidència.

En aquest sentit, la seua proposta substitueix aquest procediment per una declaració que predetermina el resultat sense base tècnica suficient, especialment tenint en compte que els indicadors disponibles no evidencien una incidència superior a la del conjunt del sector industrial. Alhora, desplaça el focus del model de prevenció de riscos laborals, establert a la Llei 31/1995 de prevenció de riscos laborals, que obliga a prioritzar l'eliminació i reducció dels riscos en origen i l'adaptació del lloc de treball, incloent-hi la gestió de l'edat i no la seva compensació mitjançant mecanismes com la jubilació anticipada, que tenen un caràcter excepcional.

Les esmenes que nosaltres hem presentat anaven en aquest sentit: estudiar la petició, però sempre ajustant-nos al marc legal vigent i per a què tot plegat pugui acabar tenint una viabilitat que, ara per ara, tal com està plantejat, no podrà tenir. Lamentablement no nos han acceptat les esmenes. No obstant, ja els hem dit que votarem a favor al primer punt i que ens abstindrem en el segon, perquè nos preocupa molt aquest tema com a vostès i perquè la salut dels treballadors i treballadores del sector químic i de les refineries, pensem que, arribat el moment, si hem de tractar el tema, l'haurem de reconduir conforme a la legalitat establerta i per avançar en aquesta reivindicació del sector, i només d'aquesta manera aconseguirem que aquesta demanda acabi sent una realitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I seguint amb la defensa de les esmenes, és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra amb la seva diputada... No? Diputat Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. En el nostre cas no són esmenes, és posicionament, ja que no hem registrat esmenes atenent que votarem favorablement el conjunt de la iniciativa. Bé, aquesta iniciativa comporta dos elements. Per a nosaltres és irrellevant. El primer és que hem de precisament valorar el sector, el sector de la química i la refinaria com un sector estratègic per al nostre país i, per tant, en tant que és un sector estratègic per al nostre país, hem de crear també aquests ecosistemes que el reforcin.

D'altra banda, és evident que els treballadors i treballadores que hi treballen, doncs, pateixen uns riscos i uns riscos que, en d'altres àmbits laborals, no hi són. I, per tant, no es pot amagar l'existència d'unes condicions laborals que s'exposen a aquests treballadors i treballadores a nivells físics, a nivells mentals i a nivell social.

Fitxer 31CET12

I, per tant, doncs, això queda més agreujat a mesura que també van tenint més edat. Aquests elements, hi ha hagut infinitat d'estudis que han demostrat que l'exposició en el seu lloc de treball és de caràcter permanent. Per tant, en d'altres col·lectius laborals, en d'altres llocs de treball, això, en altres sectors ja s'ha aplicat coeficients reductors per tal de minimitzar precisament aquests riscos a mesura que l'edat del treballador o la treballadora incrementa.

De fet, l'aplicació d'aquests coeficients reductors, ja s'ha dit anteriorment, estan fins i tot en altres sectors on potser no hi ha una exposició tan clara a un risc o un risc químic, com sí tenen o pateixen els treballadors i treballadores de la indústria química.

I de fet, també és un element de competitivitat. És un element de competitivitat que altres països ja tenen molt ben reconegut. De fet, tant a França com a Alemanya, com a Itàlia, ja tenen aquests coeficients reductors incorporats. I, per tant, també aquestes millores en les condicions laborals dels treballadors i treballadores d'aquest sector. Si volem valorar en positiu i volem potenciar un sector estratègic com el de la indústria química al nostre país, és evident que hem de posar, en el primer lloc, en la màxima prioritat, les condicions laborals i, per tant, dels treballadors i treballadores d'aquest sector.

De fet, Esquerra Republicana ja va portar aquesta iniciativa també en el Congreso de los Diputados, amb una proposició no de llei que deia textualment: «Aprovar un reial decret llei que estableixi la jubilació anticipada per als treballadors i treballadores de la indústria química i del refinament per raó d'activitat professional, mitjançant l'aplicació de coeficients reductors». Aquest reial decret que hauria de regular el règim específic sobre coeficients reductors de jubilació, aplicant aquest col·lectiu, recollint i adequant aquests coeficients a l'activitat desenvolupada i les previsions contingudes en els reials decrets 383/2008 i 1449/2018 com a la disposició addicional vintena, vintena bis i vintena ter del reial decret legislatiu 8/2015, que, per cert, ja s'ha mencionat anteriorment en paraules que m'han precedit.

Per tant, aquesta iniciativa es va aprovar ja al Congreso de los Diputados. Per tant, nosaltres avui continuem en la mateixa línia. Ho reforcem també perquè aquest Parlament es posicioni donant suport a que s'apliquin aquests coeficients reductors i, per tant, ara ja només queda que el Govern de l'Estat executi els mandats parlamentaris tant del Congreso com, en aquest cas, del Parlament de Catalunya.

Gràcies. I salutacions als treballadors i treballadores que avui ens acompanyen en aquesta comissió.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Míriam Casanova. Endavant.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, presidenta. També en nom del Partit Popular volem donar la benvinguda als representants dels treballadors de la indústria química i del refinament a Tarragona. I també, doncs, deixar clar que quan es va presentar la proposició en el Congrés dels Diputats, el Partit Popular va votar a favor. I és que, de fet, a mitjans de l'any passat el propi sector de la indústria química i del refinament va reclamar la inclusió dels seus treballadors en el sistema de jubilació anticipada per raons establertes, que poden ser de penositat, perillositat o de toxicitat, després de saber que el mateix Consell de Ministres va ampliar aquesta modalitat a professionals d'altres sectors.

Creiem que, en aquest sector de la indústria química i del refinament, està clarament justificat, ja que tot i aplicar les millors condicions de treball possibles, els treballadors de l'àmbit químic i del refinament tenen una exposició constant a elements químics que impacten negativament en la seva salut a mitjà i a llarg termini. És el mateix procés productiu que comporta la manipulació de substàncies que són altament inflamables i tòxiques i, a més a més, amb una exposició a atmosferes explosives, sorolls elevats i, com s'ha dit, també entorns de treball que comporten nocturnitat o torns rotatoris.

A més, diversos estudis, tal com deia també el diputat Albert, avalen clarament que aquestes condicions laborals estan relacionades amb un increment de la sinistralitat laboral i de malalties professionals, afectant de forma molt significativa els treballadors de més edat. Per tots aquests motius, el nostre vot és clarament a favor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Diputada. I ara és el torn del grup parlamentari de VOX, amb el diputat el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Miren, ¿saben la mejor manera de proteger a la química? Es no estigmatizarla. Y precisamente si hay dos partidos que han estigmatizado de manera cruel y criminal a la química es la CUP y Podemos. Podemos, Sumemos, restemos, en fin, ya no sabemos en qué Podem y en qué dejar de poder, porque ya no sabemos cómo ha quedado el nombre. De hecho, en Tarragona ya no sé ni cómo se llaman.

¿Sabe qué pasa? Que precisamente estos dos partidos que han atacado de manera tan frontal a la química en Tarragona son los que no tienen representación en la provincia Tarragona. Y lo digo porque precisamente hubo hace unos meses, en que el señor Mijoler presentó una moción en contra de la química, impresionante. Sí, sí, es cierto, sí. Usted, a raíz de una interpelación, presentó una moción que revisé los puntos uno por uno y va en contra. Eso, o desconoce precisamente los procesos químicos en Tarragona. Oiga, hay muchas empresas. Está Repsol, está la Dow, está

Covestro. Hay miles de empresas. ¿Y saben lo que hicieron ustedes? Ir en contra de la química, en contra de la química.

Por tanto, antes de poder jubilarse, que está muy bien, tendrían que poder trabajar, tendrían que poder asegurar sus puestos de trabajo. En cambio, cuando hay inversión de empresas químicas que pueden garantizar pues su trabajo, ustedes las boicotean. Un ejemplo claro: hace cosa de un año, una empresa que presta servicios precisamente a la química en Tarragona, el que presentaron un ERE para que echara a diversos trabajadores, a las cinco de la mañana, allí estábamos algunos y los trabajadores decían dónde están los delegados sindicales. No estaban. Claro, supongo que a las cinco de la mañana es muy pronto para estar.

Y resulta que luego presentan propuestas al Ayuntamiento de Tarragona, que no tiene absolutamente nada que ver con la relación. Miren, la mejor relación para poder proteger la química es no aplicar las políticas de la Agenda 2030, del pacto verde europeo, de la descarbonización permanente en la química. Y claro, cuando ustedes no ataquen esa manera a la química, pues entonces podemos tener la capacidad, que es la segunda parte, de poder..., la posibilidad de poderse prejubilarse. Pero es que, en este caso, ustedes tienen que mirar las plazas que se amortizan con las que se convocan. Conteste. Conteste a eso. Lo digo porque, como va después de mí, lo podrá decir.

Una cuestión que es muy relevante, oiga, nosotros, en esta propuesta, nos tenemos que abstener por una sencilla razón y es que no hay competencia de este Parlament. No hay competencia. No hay competencia y, por tanto, es inútil el hecho de que presentemos esa situación cuando la capacidad que tiene para modificar esos coeficientes no es el Parlament ni es el Govern de la Generalitat. Es, efectivamente, el Gobierno de España.

Por lo tanto, yo, por último, quería decir lo siguiente y es que desde VOX queremos presentar un fierro..., una fierra defensa de la química en Tarragona, que mueve un porcentaje muy importante. Mueve trabajadores de valor añadido, trabajadores con buenas nóminas, trabajadores que mueven la economía, trabajadores que son comprometidos, trabajadores que se levantan cada día para levantar esa región y,

por tanto, ante eso tienen todo nuestro apoyo. Pero que seamos coherentes, que la mejor defensa, la mejor defensa de la química es precisamente dejarles trabajar.

Muchas gracias.

La presidenta

Ara serà el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Diputat de VOX, mi abuelo decía que qué tendrán que ver los pantalones –no decía pantalones– para comer trigo. Y yo le digo lo mismo, oiga, usted no sabe lo que es que..., ni de lo que está hablando y como no sabe de lo que está hablando y no sabe contestar a la propuesta de resolución, lo que tiene usted que hacer, que es lo más fácil, es meterse con este diputado y que si ja, ja, ja, ja, que si Podemos, que si no Podemos, que si sumamos o si restamos. Pues muy bien, oiga, bienvenido a su circo y usted ya se lo hará, pero yo vengo a hablar de la realidad.

Vinc a parlar de la indústria química avui, que és d'això del que va, la indústria química i del refinament. Un sector on, vostè no ho sap, però hi ha penositat, i no ho sap perquè no ha treballat mai, ni té cap amic ni cap familiar que ho hagi fet. Hi ha penositat, hi ha toxicitat, hi ha perillositat, hi ha treballar a torns, hi ha nocturnitat i hi ha un desgast acumulatiu sobre la salut que no es pot ignorar, ni molt menys banalitzar com fa vostè.

I quan parlem d'això no parlem d'un concepte abstracte. Parlem de cossos, parlem de salut, parlem d'anys de vida laboral que no es viuen en les mateixes condicions que en altres feines.

Ara bé, dit això, també volem dir amb la mateixa claredat que la proposta de Junts torna a caure en un defecte que és massa habitual. Volen parlar dels treballadors sense parlar de qui els organitza, els defensa i els representa. Cap menció al text a l'assemblea de treballadors per un coeficient reductor en la indústria química i refi del petroli fins avui, que ens acompanyen i els representants que saludo. Cap menció als sindicats, perquè els drets laborals no neixen d'una inspiració parlamentària sobtada. No neixen d'un faristol, no neixen d'una nota de premsa. Neixen del

conflicte laboral, de l'organització col·lectiva, de la negociació, de la pressió sindical i del diàleg social i, per tant, quan Junts presenta una proposta sobre coeficients reductors de jubilació i fa veure que això es pot plantejar al marge dels sindicats, de la resta de grups parlamentaris i fins i tot dels territoris, el que fa no és defensar millor els treballadors i treballadores. Si es vol parlar seriosament de salut laboral, de jubilació anticipada, de penositat i de drets, s'ha de començar escoltant i reconeixent els sindicats, perquè són els qui poden acreditar, ordenar i defensar aquesta realitat col·lectiva amb serietat.

I s'ha de fer també comptant amb la resta dels grups parlamentaris. Per això diem que la proposta de Junts està mal enfocada, no perquè el problema no existeixi. El problema existeix i és greu. No perquè la reivindicació sigui justa, la reivindicació és justa, sinó perquè la manera de formular-la és la d'una política declarativa més pensada per fer una nota de premsa que per ocupar un titular que no pas per constituir una solució efectiva. Nosaltres no volem dir als treballadors i treballadores del sector químic allò que volen sentir per quedar bé. Nosaltres volem dir la veritat. Aquest camí només tindrà recorregut si es fa amb rigor, amb dades, amb procediment i amb els sindicats al centre.

I acabo amb una qüestió fonamental la jubilació anticipada pot ser una resposta justa en molts casos, sí, però no pot convertir-se mai en una coartada per no actuar sobre les condicions de treball presents. Això és el que hem de fer també. I no pot servir, sobretot perquè les empreses continuïn exposant plantilles a condicions dures i després acceptem resignadament que l'única sortida és que es jubilin abans. Donarem suport a la proposta perquè és de justícia, però així, diputat Canadell, no es fan les coses.

La presidenta

Bé, i ara és el torn del diputat Joan Canadell per tal de posicionar-se sobre les esmenes.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Ara que parlo jo després del senyor Mijoler, li diria que li senten malament els atacs, perquè les seves respostes estan fora de lloc, però, bé, ara ho argumentaré. Bé, primer al PSC, ja ho ha dit abans, quan acabava el meu primer

torn, a mi em sorprèn les esmenes que ha fet el PSC i jo els diria: Escolti'm, arriba un moment que jo no sé si vostès això de governar els assenta bé o no, perquè aquí és una mostra de que no saben el que fan, no saben el que fan. Primer ens diuen, ens fan una esmena on... Pensin que el punt que nosaltres posem és que el Parlament de Catalunya reconegui. Això sí que ho pot fer el Parlament de Catalunya, pot reconèixer aquesta situació, igual que ho ha fet al Congrés. Per molt que no tingui competències, pot reconèixer una situació.

El que no pot fer el Parlament de Catalunya és estudiar la viabilitat. Això no ho pot fer. No tenim eines. En tot cas, vostès haurien d'haver instat el Govern a estudiar la viabilitat. Però és que això no ho pot fer el Govern de Catalunya, tampoc, perquè tampoc té competències. Per tant, l'esmena 1 no té cap sentit. Políticament no té cap sentit. No saben el que escriuen. De veritat, mirin-s'ho bé, no saben el que escriuen. Ja m'agrada que digui que el votaran a favor, però evidentment sense les esmenes, perquè no els hi acceptarem.

I sobre el segon punt, escolti'm, directament vostès se l'han carregat. I aquest sí que nosaltres tenim la competència. El Parlament de Catalunya pot instar –diputat Ramírez– pot instar el Govern de la Generalitat que insti el Govern de l'Estat... Ja sé que queda llarg, però és l'únic que podem fer amb les competències que tenim. Això sí que ho pot fer. I això és el que diu la nostra proposta, que el Parlament de Catalunya insti el Govern de Catalunya –el que vostès representen– que insti el Govern de l'Estat a resoldre aquest problema, que ja l'ha reconegut, com deia el diputat Albert, al Congrés dels Diputats.

Per tant, està a les seves mans ajudar. O és que vostès no representen a tothom? Perquè suposo que els treballadors de la química també els representen, no? Davant d'un problema, els escolten. I si els escolten, per què no ho han fet? Per què no insta el Govern de Catalunya al Govern de l'Estat? Perquè sí que ho poden fer. Això sí que ho poden fer. Per tant, si us plau, asseguin-se. I també m'estranya molt, perquè com tenint com tenen a l'alcalde de Tarragona, que coneix, m'imagino, perfectament aquesta situació, que no els hagi avisat una mica millor de com s'han de posicionar vostès. Per tant, escolti'm, em sembla realment que no saben on estan.

I al senyor Mijoler no puc, no puc no respondre-li. Miri, ha acusat el diputat Ramírez de circ. Amb això puc estar d'acord amb vostè, però jo, sense circ, sense circ. Escolti'm, vostès han anat en contra i això té raó. Han anat en contra de la indústria química a Tarragona, igual que ha anat en contra del turisme. Quan els interessa, van en contra de tot el sector econòmic. (*Remor de veus.*) Quan... Si us plau, si us plau.

La presidenta

Ramírez, no té la paraula.

Joan Canadell i Bruguera

Ja li he dit: es deu haver posat nerviós i no sap el que ha dit, però ha dit que nosaltres no n'hem fet cap menció als sindicats. Miri, diu exactament: «d'acord amb els representants dels agents socials de la indústria química», que no són els sindicats i les patronals? Escolti'm. Potser li ha fet mal que nosaltres hàgim escoltat els sindicats, els representants dels sindicats i com que hem escoltat i pensem que tenen raó, hem fet una proposta de resolució. No, és així de senzill perquè si això no és la nostra funció, no sé què venim a fer al Parlament de Catalunya. Escoltar i fer propostes. Li agradarà més o menys. Potser el que no li agrada és que ens haguem avançat i no hagin fet vostès.

Moltes gràcies.

La presidenta

Bé. Debatuda aquesta proposta de resolució, anem a votar. Haurem de votar el primer punt

Fitxer 31CET13

i després el segon punt, d'acord?

Vots a favor del punt número 1?

Comuns, Esquerra, PSC, Junts i Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

VOX.

Aprovat el punt número 1 per 14 vots a favor i 1 abstenció.

Passem al punt número 2.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns, Junts i Partit Popular.

En contra?

Abstencions?

VOX i Partit dels Socialistes. També queda aprovat el punt número dos amb 9 vots a favor i... *(Remor de veus.)* Perdó? Ai, perdó! M'he equivocat. Me diu que voti. Doncs queda aprovada per 9 vots a favor i 6 abstencions.

(Alguns aplaudiments.)

Proposta de resolució sobre el millorament en l'aplicació del sistema VeriFactu

250-00863/15

I ara passarem a la proposta de resolució sobre el millorament en l'aplicació del sistema VeriFactu. I farà l'exposició la diputada Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies, presidenta. El grup popular avui porta aquesta proposició, que és molt important per al teixit econòmic de Barcelona i de Catalunya i també pels comerciants, com és el sistema de VeriFactu, la facturació electrònica, amb l'objectiu de reforçar la transparència i el control fiscal, però s'ha dissenyat d'una manera que s'ha fet des dels despatxos allunyats de la realitat. Ara, sí, el Govern estableix un sistema, però la factura l'han de pagar els comerciants, els autònoms i els petits i mitjans empresaris i, per tant, des d'aquesta visió nosaltres entenem que caldria fer una transició i no una imposició, que és el que estableix aquesta regulació.

I per saber del que estem parlant, vol dir que la majoria dels petits, mitjans i grans empresaris, en aquest cas amb facturacions, el que han de fer és inversions entre 1.000, 2.000, 3.000, 6.000, 7.000 euros. A molts d'ells els hi costa molt perquè hi ha sectors com el comerç, que estan molt ofegats, amb un marge molt petit de beneficis i en casos concrets, amb molt poc marge. I aquest esforç, tant en la inversió com en la formació, els hi suposa una gran penalització.

Per tant, el Partit Popular ha presentat aquesta proposta amb l'objectiu de fer una transició i, sobretot, d'adaptar a la realitat del sector l'aplicació d'aquest sistema de facturació. Nosaltres entenem que, en aquest cas, el que s'ha de fer és que totes les empreses, microempreses amb recursos humans i econòmics limitats puguin adaptar-se, invertir en la implantació d'aquest sistema i, per tant, es requereix millor temps, vull dir, més flexibilitat i també més suport.

I, en aquest sentit, demanem més flexibilitat, una aplicació gradual i amb un suport real per avançar amb una digitalització sense expulsar ningú, vull dir, sense que cap comerç, cap autònom, es vegi amb la necessitat de tancar per la seva incapacitat o per les dificultats i costos addicionals a l'hora de fer-ho. I, per tant, demanem tres qüestions importants: una moratòria de dos anys perquè es puguin adaptar i durant aquest temps puguin fer-ho. I això és absolutament necessari perquè, miri, PIMEC va fer una enquesta per la que deia que el setanta-sis per cent de les empreses encara no havia iniciat cap adaptació i molts d'ells no sabien ni tan sols què havien de fer-ho i, per tant, només el set per cent ho van fer. Llavors ara ha passat un temps, des d'aquesta enquesta i, a més a més, està en l'exposició de motius, les dificultats amb què tots ells es troben. Per tant, aquesta moratòria és absolutament necessària.

És cert que el Govern de l'Estat va aprovar un reial decret pel qual va fer una moratòria d'un any i, fins i tot, podia arribar a un any i mig. Però entenem que al marge d'aquesta moratòria, que valorem, caldria ampliar-ho amb aquests dos anys. Per altra banda, creiem que això és un termini raonable, perquè així es podrà fer d'una manera progressiva i ordenada.

Després també creiem que cal un pla de xoc que ajudi a la transició amb aquests nous requisits d'una manera ordenada i realista perquè puguin adaptar-se. I també

necessitem suport directe a través de subvencions. Hem de tenir en compte que es requereixen...

La presidenta

Diputada, ha d'anar acabant.

Àngels Esteller Ruedas

Ai! Doncs, una forta inversió. Adaptem també mesures fiscals perquè, com a mínim, la inversió –acabo, senyora presidenta– es puguin desgravar aquestes inversions i després també suport real en la formació i en l'adaptació de les empreses, microempreses, autònoms i comerços a aquest nou sistema. I, per tant, amb aquestes consideracions demanem el suport d'aquesta comissió.

Gràcies.

La presidenta

Ara és el torn del partit dels socialistes per la defensa de les esmenes presentades, amb la seva diputada, la senyora Natàlia Fabián. Endavant.

Natàlia Fabian Corbacho

Gràcies, presidenta. La nostra postura davant d'aquesta proposta de resolució es basa en l'aposta per la digitalització i la transparència, però sent conscients que els autònoms i les pimes són un col·lectiu que rep molt impacte i que té major necessitat de suport tecnològic. I precisament per això defensarem la redacció d'aquesta proposta que... O sigui, perdó. La redacció ha de garantir mesures d'acompanyament i capacitació reals. Llavors, en el punt 1, votarem a favor perquè reiterem la voluntat de flexibilitat que el Govern espanyol ja està aplicant des de l'any 2023. Amb aquest sistema ha mostrat una política de mà estesa i, per tant, refermem la voluntat de flexibilitat. En el punt 2, rebutgem perquè és una qüestió de realisme i de coherència. Hi ha una falta de manca competencial fiscal. La proposta planteja deduccions o exempcions que excedeixen en l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya. I segon, perquè la creació d'un pla específic podria generar duplicitats i descoordinació en el desplegament ja previst per l'Estat, a més de possibles distorsions en la unitat de mercat.

I, a més, hem de recordar que el Govern ja impulsa instruments de suport a la digitalització com ajuts, assessoraments i programes d'acompanyament, que són compatibles amb el marc jurídic vigent. I VeriFactu és clau per lluitar contra el frau fiscal i per impulsar l'automatització dels processos empresarials. Llavors al punt 3 ens abstindrem perquè, tot i que compartim la necessitat de suport, no s'ha acceptat la nostra esmena, perquè té una..., que té una formulació més operativa, creiem, i més ajustada a les funcions reals de la Generalitat i no..., com he comentat abans, no correspon a la Generalitat aprovar un pla formal sobre un sistema que no gestiona directament.

I, finalment, concloure reiterant el nostre compromís amb els autònoms i les pimes. Com he dit en reiterades ocasions, som conscients que són el motor de la nostra economia i els qui més suport necessiten en aquesta transició. Per això el nostre grup seguirà treballant per una modernització que sigui una oportunitat de creixement i no una barrera, però sempre des de l'acompanyament, la seguretat jurídica i la responsabilitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara, per fer el mateix en defensa de les esmenes, ara sí –que m'havia confós abans– el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb el seu diputat, el senyor Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Doncs bé, diverses qüestions en relació al VeriFactu. De fet, ja en el mateix Ple del Parlament ja hem tingut un debat, un debat extens respecte a la qüestió dels autònoms i crec que és bo perquè l'hem de continuar tenint, atenent a que més de 560.000 persones al nostre país són treballadores i treballadors autònoms i re. El VeriFactu, en efecte, doncs ha comportat una preocupació afegida en un sector, en un àmbit que afecta molts sectors productius, que està impactat de forma clara i moltes vegades, doncs, no hi ha l'acompanyament i l'assessorament adequat com perquè puguin donar resposta a les diferents dificultats administratives a les quals es van trobar. I el VeriFactu, tot i que és una mesura adequada, lògicament ha incorporat un element de complexitat en el seu dia a dia.

De fet, per la pressió derivada, no només per part dels propis treballadors i treballadors autònoms, sinó també de les diferents seccions sindicals i patronals i també de diversos grups parlamentaris, doncs es va acordar, de fet, a finals de l'any passat, una moratòria que no s'ha explicat com a moratòria, però que sí que és una ampliació del termini per a l'aplicació i execució del VeriFactu. De fet, aquesta ampliació de termini afecta primer directament als 190.000 autònoms societaris que tenim a Catalunya, que a data 1 de gener del 2027 han de tenir en operativa el VeriFactu, i per a la resta d'autònoms –això són més de 370.000– doncs és a partir del 1 de juliol del 2027. Per tant, *de facto* ja és un any i mig de moratòria que es va aplicar al desembre del 2025.

Per aquest motiu, nosaltres ens abstindrem en aquest punt, però en qualsevol cas perquè entenem que ja és un punt que, si fa no fa, està en aplicació. Cal veure si també durant aquest any i mig, i aquí és un dels elements importants, hi ha aquest acompanyament i assessorament per ajudar a tots els treballadors i treballadores autònomes a que puguin adaptar-se a la nova realitat marcada pel VeriFactu. Per tant, des d'aquest punt de vista, donem suport al punt tercer.

I, d'altra banda, la nostra esmena va referida al punt segon. Ja ho saben, nosaltres no som gens amics de les deduccions fiscals en aquest sentit. En canvi, sí que som partidaris de donar aquest suport actiu a partir d'ajudes directes a aquells sectors que es veuen impactats per algunes decisions de l'administració o, d'altra banda, com també hem fet amb altres sectors estratègics del país, quan cal impulsar a partir d'una estratègia de país, doncs, aquests sectors perquè rebin un finançament adequat que els permeti ser més competitius.

Doncs bé, aquestes ajudes directes sí que hi estem d'acord. El que no estem d'acord és que acompanyar aquestes ajudes directes precisament amb deduccions fiscals, que són les que han d'ajudar també a poder aplicar les ajudes directes. Per tant, un matís amb aquesta part del redactat, esperem que el Partit Popular pugui acceptar aquesta esmena. Si és així, votariem favorablement a aquest segon punt.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn de Junts per Catalunya amb la seva diputada, la senyora Maria Àngels Planas. Endavant.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, presidenta. Bé, respecte al VeriFactu compartim el diagnòstic. Aquest sistema s'ha implantat malament i està realment generant dificultats a tot el teixit productiu. I sí, és clar, evidentment que s'ha de corregir, però també cal posar les coses clares i dir la veritat, perquè si avui precisament estem..., s'ha ajornat i si avui moltes empreses, doncs, tenen més temps per adaptar-se, no és gràcies a la iniciativa del Govern. Evidentment que no. Tampoc d'aquesta proposta de resolució, perquè arriba ara i per tant arriba tard. Doncs és gràcies a la feina que ha fet Junts per Catalunya. Els diputats de Junts per Catalunya, que han pressionat, han negociat i han aconseguit allò que semblava impossible poder frenar aquesta aplicació precipitada i injusta del VeriFactu.

I ho fem pensant també amb els autònoms, amb les pimes del nostre país. Les dades són evidents quan ara un set per cent de les empreses estan preparades i un setanta-sis per cent encara ho han d'iniciar. Per tant, aquí veiem la tragèdia. I no és per manca de voluntat, evidentment, sinó per manca de recursos i també d'informació i d'acompanyament. Aquest, aquest és el problema real i per això nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta.

Ara bé, també volem deixar clar que moltes de les mesures que avui es plantegen ja les hem proposat nosaltres des de Junts i especialment he de dir que considerem clau una mesura que nosaltres vàrem proposar, que és la necessitat d'un veritable pla d'acompanyament formatiu i tècnic. És a dir, arriba una mica tard aquesta proposta de resolució, perquè nosaltres ja ens havíem avançat a la situació i a la problemàtica que tenien les empreses.

Nosaltres ja vam proposar que la implantació del VeriFactu havia d'incloure els serveis d'acompanyament digital, la coordinació amb els proveïdors tecnològics per garantir els programes assequibles i segurs i fàcils d'utilitzar, i també amb mesures formatives perquè les empreses puguin adquirir les competències digitals necessàries per gestionar aquests sistemes. Perquè aquest precisament és el nucli del problema. No es pot exigir digitalització sense que hi hagin les eines necessàries.

I, per tant, també vam defensar una implantació que sigui progressiva, que sigui adaptada a la realitat de les pimes i també amb suport econòmic, com no?, per evitar aquesta transformació esdevingui una càrrega inassumible per les empreses.

I crec que hem de dir-ho molt clar, que si avui hi ha més temps per poder-se adaptar és gràcies a la feina que s'ha fet des de Junts i que ha pressionat, ha negociat per evitar, per tant, com he dit abans, aquesta aplicació. Però ara no n'hi ha prou amb ajornar-ho. Ara cal fer més coses i cal corregir aquestes injustícies, també generades especialment per aquelles empreses que ja han invertit amb recursos importants per adaptar-les a la flexibilitat i la seguretat jurídica i a les decisions.

I, per acabar, crec que cal entendre. El problema és que quan es legisla des de Madrid no s'entén la realitat del nostre país. Aquest és el problema i, per tant, en una economia... Nosaltres som una economia de pimes, d'autònoms i de comerç de proximitat que no pot assumir canvis mal planificats. I aquest és el problema que es fa des de Madrid.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del partit de VOX amb el seu diputat

Fitxer 31CET14

el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Esta propuesta de resolución llega justo en un día dramático para los autónomos. El señor de Comunes decía que mi intervención era un circo y aquí el único circo que hay es el Gobierno, el que él apoya. Ese Gobierno que acaba de subir 134 euros más a más de 520.000 autónomos, un auténtico escándalo. Es que ustedes no saben ya de quién recaudar, ya no saben cómo extorsionar fiscalmente aún más. Y aquel que le cuesta levantar la persiana, levantarse a primera hora de la mañana, aquel que no consume recursos públicos, sino que los aporta, lo siguen machacando. Es una auténtica vergüenza.

Y el VeriFactu es el detalle de la extorsión fiscal, porque no es una cuestión para eludir o para poder controlar la evasión fiscal o para poder... No, no, no, no, no, no, no. Hay que entender el concepto de cómo funciona el VeriFactu, es decir, un señor, una señora, un autónomo que tenga una pequeña tienda, un pequeño comercio, etcétera, automáticamente, cuando gire un ticket va directamente a la señora Montero. Va directamente a Hacienda, para que puedan controlar absolutamente todo. Todo es todo. Es que el intervencionismo de Podemos, el intervencionismo de este Gobierno socialista es impresionante. Es que las autoliquidaciones a este paso ya no van a existir, porque la liquidación la van a hacer ustedes. Oiga, ¿quién apoya a los autónomos? Estamos en la campaña de la renta, ¿por qué no deflecan el IRPF? Claro esto. No, hombre, no, que va contra los grandes fascistas de la extrema derecha, de la inmensa mayoría de los ciudadanos de este país. Es que ya no se lo creen ni ustedes. ¿Sabe lo que pasa? Por tanto, nosotros no creemos en el VeriFactu. No creemos ni por supuesto en la política fiscal de este Gobierno, ni mucho menos la señora Montero y, por tanto, lo rechazamos de manera contundente.

Ahora bien, el hecho está en que es una ley que evidentemente entra en vigor, que por cierto entró en vigor corre, corre, corre, corre, muchos autónomos teniendo que cambiar el programa, poniendo ordenadores nuevos para poder facturar, etcétera. Y resulta que el gobierno dice: «Bueno, pues un año más», después de haber hecho una inversión impresionante por muchos de esos autónomos, ¿no? Entonces entra en vigor. Ahora hay una moratoria y evidentemente, claro, no es lo mejor, sino es lo menos malo. Y el Partido Popular presenta una... Dice, bueno, pues intentemos dar ayudas a esa moratoria y efectivamente ayudas a esa inversión. Pues evidentemente estamos completamente de acuerdo de esa propuesta. Por tanto, lo apoyamos, pero efectivamente el VeriFactu y de manera que lo ha gestionado este Gobierno no se puede llevar a cabo.

De hecho, y acabo, con los cinco segundos que me quedan, señora presidenta, espero y deseo que, en ese tiempo de moratoria, haya un nuevo gobierno en España que pueda deshacer ese maltrecho acuerdo que hizo los socialistas con Podemos.

Muchas gracias.

La presidenta

Ara és el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Diputado Ramírez, otra vez. O seas, cómo no sabe hablar de lo que es un autónomo, porque evidentemente usted, por más que diga, no sabe lo que es levantar una persiana ni lo ha sabido nunca, porque lo que ha hecho usted nunca jamás es trabajar. Pues entonces, claro, ¿qué va a decir? Venga, otra vez a meterme los Comunes. Pues nada, no se preocupe usted que yo tengo saque como para aguantarle a usted durante por lo menos lo que queda de legislatura. O sea que encantado, porque es que no tiene nada que decir ni nada que aportar.

Bé, sobre la propuesta concreta, bé, el que fa el PP, entenem que barreja un element que és raonable amb un marc polític que em sap greu, però no compartim. És raonable alertar que l'aplicació d'un nou sistema com aquest pot generar dificultats reals per a pimes i persones autònomes. És evident. És una realitat, però no compartim que la resposta principal sigui construir un relat de fre general o de sospita sobre qualsevol avanç en transparència fiscal. Diguéssim que això no ho compartim, perquè nosaltres no estariem mai al costat de qui utilitza dificultats reals de petits negocis per acabar afeblint eines de control que són necessàries.

Ara bé, tampoc estarem al costat de qui impulsí una adaptació tecnològica sense proporcionalitat ni sense justícia. Estem d'acord aquí. Per això nosaltres defensem tres idees. Primera, que la transició sigui progressiva, proporcionada i socialment justa. Segona, si l'administració exigeix una adaptació, com és el cas, l'administració també ha d'assumir part de la responsabilitat d'acompanyar-la. I això vol dir sí a ajuts directes, assessorament tècnic, formació, eines senzilles i interoperables i especial atenció, com no pot ser d'una altra manera, a empreses i autònoms que menys facturen. La transformació digital no pot ser una nova barrera d'entrada ni una nova font de desigualtat entre empreses, tot i que el kit digital ja permetia incloure solucions de VeriFactu, però és cert que no era específic pel VeriFactu. I és cert, per tant, que no totes les empreses es van poder beneficiar, però moltes d'elles sí, ja ho van fer i estan amb disponibilitat de poder-ho dur a terme. I una tercera, cal evitar

que aquest procés acabi sent un nínxol de negoci també per proveïdors tecnològics a costa de la petita empresa i a costa de la productivitat de la petita empresa.

Sobre la moratòria ens abstindrem en tant que ja entenem que..., entenem que la proposta de resolució va ser anterior a que hi hagués aquesta pròrroga que va fer el Govern. Per tant, nosaltres entenem que queda una mica extemporània i farem una abstenció.

Sobre el pla de xoc, estem d'acord si es fa amb criteris, com sempre diem nosaltres, de progressivitat, més suport públic a qui menys factura, per qui té menys capacitat d'inversió i per qui ja suporten més vulnerabilitat administrativa i econòmica. I sobre el pla d'acompanyament, doncs bé, nosaltres estem a favor d'una informació clara, d'una finestra útil, de la formació pràctica, de l'acompanyament tècnic real i d'eines que no converteixin el compliment normatiu en una cursa d'obstacles, però no estem d'acord amb la reducció de la fiscalitat, com es planteja.

En resum, una bona política pública no és només la que fixa una obligació, sinó la que fa possible que aquesta obligació es pugui complir sense ofegar a qui menys marge tenen.

Gràcies.

La presidenta

Bé, i ara ja és el torn del grup proponent per posicionar-se sobre les esmenes. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, moltes gràcies. Com deia, les esmenes que han presentat el grup d'Esquerra Republicana i el Partit Socialista, acceptarem la d'Esquerra Republicana perquè, tot i que exclou la part fiscal, perquè nosaltres entenem que tot el cost que han de suportar els autònoms, vull dir, el Govern d'Espanya legisla, carrega sobre els autònoms, els comerciants, una gran responsabilitat que els fa invertir entre 2.000, 3.000, 6.000 euros i, per tant, no els hi dona acompanyament, cosa que tampoc poden incorporar-se en les seves competències digitals i després, a sobre, han d'assumir el cost. Això, escolti'm, no és factible. I nosaltres des d'aquesta visió, demanem que es doni aquest suport de finançament directe, també a través de les

deduccions fiscals, perquè, com a mínim, el que fa la inversió pugui desgravar-se-la i, per tant, tot l'acompanyament de suport en la implantació i en la formació de les empreses.

Dit això, com el grup d'Esquerra Republicana ha presentat una esmena en la part de l'ajuda directa, la manté i elimina la part de desgravacions fiscals, nosaltres acceptem aquesta esmena perquè, tot i que voldríem que s'aprovés en la seva integritat la nostra proposta, com a mínim, incorporem l'ajuda directa, perquè si no, es rebutjaria aquest punt. I, per tant, acceptem l'esmena. Agraïm també l'esmena, perquè gràcies a aquesta esmena podem mantenir l'ajuda directa, l'ajuda també a la formació i el suport a les empreses.

I després també al punt 3, que el grup socialista ha presentat una esmena, no l'acceptem, perquè és cert que més o menys és el mateix, però rebaixa el contingut i nosaltres entenem que el suport que han de tenir les empreses han de ser integrals, tenint en compte, com deia, que el noranta-vuit per cent són pimes, micropimes, comerciants i autònoms que requereixen un suport de formació i de seguiment i d'acompanyament de caràcter integral perquè veritablement el puguin aplicar, al marge de si estem d'acord o no amb l'aplicació d'aquest sistema. Nosaltres el que volem és que, ja que existeix, com a mínim el suport del teixit productiu de Catalunya sigui efectiu.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, doncs passem a votar aquesta proposta de resolució en cadascun dels punts que té.

Vots a favor del punt 1?

Vots a favor del punt 1?

PSC, Junts, VOX i Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Esquerra i Comuns. Queda aprovat el punt número 1 per 12 vots a favor i 3 abstencions.

Passem al punt número 2.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns, Partit Popular, VOX i Junts.

Vots en contra?

Partit dels socialistes.

I abstencions, no. Queda aprovat també el punt número 2 per 10 vots a favor, 5 abstencions. *(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.)* No, eren en contra, eren en contra. Deu vots a favor i 5 vots en contra.

I passem al punt número 3.

Vots a favor?

Comuns, Esquerra, Junts, PP i VOX.

Vots en contra?

Abstencions?

Del PSC. Ara sí. Que també queda aprovat el punt número 3 amb 10 vots a favor i 5 abstencions.

Proposta de resolució sobre el reforç i la consolidació de la xarxa de clústers industrials

250-00926/15

I passarem a la darrera proposta de resolució, que és sobre el reforç i la consolidació de la xarxa de clústers industrials, proposada per Junts, el diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Doncs vingi va! Anem per l'última. Avui volem parlar amb aquesta proposta de resolució de clústers, un cas d'èxit internacional, com segur que els diputats saben, de Catalunya, perquè moltes regions econòmiques estudien el cas de Catalunya i

s'inspiren per posar en marxa sistemes similars. I m'agradaria o m'agrada recordar que la xarxa de clústers es va crear ja amb el president Pujol als anys noranta, de fet, amb el conseller Subirà –que en pau descansi– a través del Cidem, que ara seria en part Acció, tot i que es va incorporar també un altre departament i tenim una certa nostàlgia alguns de recordar aquells temps amb aquells consellers i aquells presidents que inspiraven a tot un país i avui en dia això, desgraciadament, no ens passa.

Però bé, aquesta xarxa de clústers es va inspirar, el president Pujol i el conseller Subirà es van inspirar en el guru que segur que molts de vostès coneixen, en Michael Porter, a qui a més a més se li va concedir la Creu de Sant Jordi justament per la feina que va fer per ajudar a la indústria catalana i perquè, al final, ha esdevingut amb la creació de trenta clústers a tot Catalunya, alguns de molt potents. Vull recordar tres o quatre: biotecnologia, agroalimentari, salut o automoció.

Avui molts clústers veuen, però, que estan perdent força i oportunitats per manca de suport de l'administració. Això és el que ens transmeten i, desgraciadament, el món cada cop és més competitiu i la unitat d'empreses, d'universitats, de centres tecnològics és clau millorar aquesta competitivitat. Per tant, nosaltres pensem que estem perdent una oportunitat de potenciar més els clústers i per això fem aquesta proposta de resolució.

A més a més, pensem que és clau per a les petites i mitjanes empreses perquè a les grans empreses segurament no els hi cal o no els hi reporta tanta millora o tanta sinèrgia, però sí a les petites i mitjanes empreses que els hi resulta difícilsovint trobar el talent, que avui n'hem parlat, i poder fer front a les oportunitats que tenen.

Per això, des de Junts pensem que cal donar un nou impuls a la política de clústers industrials catalans i apostar-hi d'una forma decidida i no amb pur màrqueting governamental, que és el que cada cop més aquest govern del PSC ens té acostumats: molt de màrqueting, però a l'hora de la veritat, quan se'ls demana ajuda, doncs aquesta ajuda no arriba.

Aquesta PR incideix directament, doncs, per potenciar aquesta xarxa de clústers i molt resumidament perquè ja l'haurem vist, parla d'impulsar una línia específica d'incentius de 20 milions d'euros per reforçar els clústers, per reestructurar-los, si

cal, reestructurar la xarxa. En segon lloc, facilitar l'accés dels clústers als grans programes europeus, com Horizon Europe o el Digital Europe, mitjançant assessorament, cofinançament i suport institucional. En tercer lloc, reforça el paper dels clústers com a pont entre el coneixement i l'empresa i la transferència tecnològica.

També una aposta clara per la internacionalització amb plans plurianuals. Es queixen que no pot ser que siguin plans anuals, perquè això els fa perdre moltes oportunitats. I finalment, i acabo ja, presidenta, incorpora una mirada de futur, de creació de nous clústers, en sectors que són emergents però que tots sabem que són molt potents, com la intel·ligència artificial, els semiconductors, l'hidrogen verd o les teràpies avançades.

En tot cas, després continuo amb la segona part.

Moltes gràcies.

La presidenta

Ara és el torn del partit dels socialistes amb el seu diputat, per defensar les esmenes presentades, el seu diputat Francesc Jesús Becerra. Endavant.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, presidenta. Des del Grup Parlamentari del Partit Socialista de Catalunya Units per Avançar, volem començar reconeixent el paper essencial que tenen els clústers de tota mena, també els industrials, i han tingut en la competitivitat i la innovació del nostre país. Catalunya disposa d'un model de clústers pioner, reconegut internacionalment, que ha impulsat projectes de R+D i ha reforçat la transferència de coneixement i ha ajudat moltes pimes a tots els aspectes de la seva activitat i especialment també en la internacionalització. És un actiu estratègic que cal continuar enfortint.

Sabem i ja saben que hem arribat a més de..., gairebé ja tenim trenta-un clústers, que mouen una facturació de més de 70.000 milions d'euros. Per tant, el volum

Fitxer 31CET15

és prou significatiu i és important recordar que el Govern ja fa anys que treballa amb una política de clústers consolidades i, en aquest sentit, pràcticament no hi votarem en contra de res. Només ens abstindrem en dos punts. Farem abstenció i tota la resta, a favor.

Hem de tenir –faig un parèntesi– hem de tenir en compte que aquesta proposta de resolució va ser presentada al novembre i entremig, en aquests tres o quatre mesos, hem fet el procés de participació del pacte nacional per a la indústria. I si fem una comparativa de totes les mesures i tots els eixos del pacte nacional per la indústria, pràcticament crec que el pacte supera en molt totes aquestes propostes perquè va molt més enllà en gairebé totes les línies. Crec que ha quedat superintegrada i fins i tot superada, però molt.

Però bé, nosaltres, participant en el debat, li hem presentat quatre esmenes. Agraïm el debat que hem tingut en aquest moment. En primer lloc, hem presentat una esmena relacionada amb l'impuls de línies d'incentius complementaris als ajuts estatals i europeus. Una segona esmena, relativa a l'assessorament especialitzat i suport institucional. En tercer lloc, la garantia del finançament estructural dels clústers acreditats mitjançant convocatòries anuals. I, en quart lloc, l'impuls d'aquests sectors estratègics.

En aquest sentit, en definitiva, el nostre partit Socialista de Catalunya i Units per Avançar defensem una política de clústers ambiciosa però rigorosa, que reforci el que ja funciona, que eviti improvisacions i que situï Catalunya com un referent europeu en innovació industrial. Sabem que el Govern hi està compromès i nosaltres hi contribuïrem sempre des del realisme, la responsabilitat i la voluntat de construir una economia més competitiva i més cohesionada.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn d'Esquerra Republicana amb la seva diputada, la senyora Laia Cañigueral. Endavant.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Des d'Esquerra Republicana tenim clar que els clústers són un dels pilars sobre els quals es construeix la competitivitat de l'economia catalana. No només són una eina econòmica, sinó que són un veritable ecosistema de col·laboració que connecta empreses, universitats, centres tecnològics i institucions amb un objectiu compartit: innovar, créixer i projectar-se al món. Com dèiem i han dit els diputats que m'han precedit, Catalunya té la sort de tenir una xarxa consolidada de clústers en sectors estratègics com l'automoció, la química, l'agroalimentació, les tecnologies de la salut o les energies renovables.

I aquesta diversitat és una fortalesa i el que realment fa potents els clústers és la capacitat de generar sinergies i compartir coneixement i de transformar les idees en projectes reals, amb impacte. De fet, aquest aquests àmbits en què volem ressaltar aquesta, en primer lloc, la innovació col·laborativa, que és especialment important en petites i mitjanes empreses, perquè si no tenen aquest espai dels clústers és molt difícil que puguin accedir a recursos i coneixements que per si soles no serien..., serien inassolibles.

En segon lloc, també posar èmfasi en la transferència de coneixement, en el paper important que tenen en transferència de coneixement del món acadèmic al món empresarial i també, en tercer lloc, en la porta d'entrada a la internacionalització que representen. Però ens trobem en un moment de transformació profunda a nivell econòmic, de competència global més intensa que mai, de transició ecològica inajornable i de revolució tecnològica que està redefinint tots els sectors productius. I és en aquest context que cal fer aquest pas endavant i és imprescindible donar aquest nou impuls.

Per això, Esquerra Republicana votarem a favor d'aquesta proposta de resolució. Defensem també que és important dotar-los de recursos adequats. Aquesta línia específica de 20 milions d'euros ens sembla un pas en la bona direcció, però també volem deixar clar que no es tracta només d'un finançament, diguéssim que el que es tracta és de garantir estabilitat i visió a llarg termini. Per això també volem fer èmfasi i estem d'acord en què cal un finançament estructural i plurianual que permeti planificar estratègicament i no dependre de convocatòries puntuals.

Per últim, també remarcar que, i aquí han anat en la direcció de les nostres esmenes, que per Esquerra l'objectiu no és simplement tenir una economia més gran o més competitiva. L'objectiu és construir una economia millor, una economia més forta, però també més verda, més resiliència i més justa, i que permeti que l'economia generi millors oportunitats reals per a tothom, que ofereixi uns llocs de treball de més qualitat, més estables i més ben remunerats, i que això, l'objectiu suprem sigui millorar la qualitat de vida de la ciutadania i contribuir al benestar col·lectiu.

En aquest sentit, doncs, les esmenes que hem presentat van en aquesta línia i, com deia, votarem a favor de la proposta perquè ens sembla encertada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Diputada. Ara és del tot el Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, presidenta. El grup popular donarà suport a aquesta proposició, perquè valorem els clústers de Catalunya. Tenim una xarxa consolidada de clústers que no són..., no tenen una finalitat en si mateixos. Són un instrument al servei de les empreses, de l'economia, per ajudar i facilitar les empreses a innovar, transferència del coneixement i també a créixer. I, per tant, des d'aquesta visió, les empreses a través de clústers tenen més oportunitats a l'hora de poder vendre els seus productes, innovar en el producte i després també la internacionalització dels seus productes. I, per tant, des d'aquesta visió, tota aquesta col·laboració entre els clústers, les empreses, la universitat, generen un factor positiu que fa que siguin un veritable motor.

Nosaltres, des d'aquesta visió, el que sí que entenem és que requereixen reformes de caràcter estructural. Algunes, com s'han comentat, en el pacte per la indústria, s'ha introduït algunes millores que fan que tinguin més capacitat i que es puguin potenciar més. Però hi ha un tema que és fonamental i és que tots reconeixem el seu paper, tots sabem la importància que tenen a l'hora de ser un motor de l'economia, però el finançament que han de tenir a l'hora de poder elaborar tots els

projectes ha de ser amb més estabilitat i les convocatòries anuals els impedeixen disposar dels recursos humans i materials estables, suficients a l'hora de portar, de vegades, amb projectes que són superiors a l'anualitat de l'ajuda que reben.

Per tant, des d'aquesta visió, nosaltres estem a favor de les propostes que incorpora aquesta proposició i posem l'èmfasi i l'accent al tema del finançament, també en el suport i en la millora de tot el que ha de ser la transferència del coneixement, perquè és una assignatura pendent. És cert que s'està transferint coneixement, però és fonamental el paper a l'hora que aquest coneixement sigui efectiu i que passi el producte amb innovació, perquè el producte és el que marca la diferència i, per tant, des d'aquesta visió i des d'aquesta perspectiva, donarem suport a la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de VOX amb el seu diputat. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, senyora presidenta. Bé, sobre aquesta proposta de Junts... (*Se sent un telèfon mòbil.*) No passa res. Sobre aquesta proposta de Junts, dir el següent: és el fet que la proposta és correcta. Estem d'acord, estem completament d'acord. És necessari. De fet, vostè, senyor que apel·lava a consellers que, miri, jo crec que el que hem de parlar és el sentit comú i a vegades és al mig dels sentits, i menys per aquest Govern. I li posaré un exemple. Vostè aquí demana 20 milions d'euros, línia directa per crear clústers aquí a Catalunya, quan hi ha un projecte –dic projecte perquè veurem si això tira endavant– d'un pla nacional per a la indústria de més de 4.000 milions d'euros, el percentatge és molt petit. I sap vostè que 20 milions d'euros, poca cosa farem. És un pas endavant, que recolzem. Ho dic perquè quina excusa posaran els partits d'esquerres per no donar-li recolzament? Aquí, anava per aquí.

Ara, mirin, algun diputat abans deia que des de VOX no hem treballat mai. Miri, jo aniré al punt 7. El punt 7 diu el següent, que em sembla molt interessant, que diu: «Impulsar la creació de noves estructures de clúster en sectors emergents i estratègics com la intel·ligència artificial, els semiconductors, l'hidrogen verd, l'economia circular o les teràpies avançades». Miri, jo vinc del sector de l'automoció. Faré una mica de *review* de fa sis anys, no fa tant. L'any 2020, no sé si vostès se'n recorden, anar-se a comprar un cotxe a Catalunya i a Espanya, de fet, a tot Europa,

comprar-se un cotxe que no estava en estoc, és a dir, que s'havia de fabricar, trigava un any, de mitjana.

Per què? Perquè faltaven xips molt petits que a Europa no es fabricaven, que són els semiconductors. I els majors exportadors de semiconductors són els «xinos», és Xina. I què passava? Que evidentment, després de la pandèmia, la seva aportació de semiconductors se'l quedaven pel producte interior. Conseqüència? Que aquí a Espanya vam perdre molta productivitat, molta competitivitat i a nivell europeu, també. Inclús el govern d'aquella època es va donar compte, a nivell de la Generalitat, i va dir que, evidentment, s'havia de fer alguna cosa en relació amb això. De fet, hi va haver una conferència sobre el conseller Torrent, vull recordar, que explicava de la importància dels semiconductors, que estic completament d'acord.

Què ha passat? Que com ara sembla que això no el tenim, aquest problema, no s'ha incidit i crec que és una oportunitat que precisament aquí a Catalunya hi hagin fàbriques de semiconductors. Per tant, dic semiconductors, com grans *hubs* d'intel·ligència artificial, hidrogen verd, com no? De fet tenim una notícia fa molt poc que precisament hem perdut una inversió en hidrogen verd aquí a Espanya. Per tant, escolti'm, hi ha moltes possibilitats, però aquestes possibilitats passa per saber prioritzar i on volem posar els diners.

Per tant, aquesta proposta és correcta, però m'agradaria que els grups que donen suport al Govern que siguin conscients que la indústria és fonamental. Si a la indústria no tenim treballadors, si no tenim treballadors, no tenim persones que paguen impostos i, per tant, no podran contribuir a l'estat del benestar.

Moltes gràcies.

La presidenta

I ara és el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, estem d'acord que els clústers industrials poden ser una eina útil pel país i ho sabem. Poden connectar empreses, centres tecnològics, universitats i coneixement. Poden facilitar la innovació, la internacionalització, la transferència tecnològica i poden ser especialment útils per a moltes pimes, que

soles tenen moltes més dificultats per accedir a projectes, finançament o xarxes de cooperació. Això és cert, però també una altra cosa igual de clara: els clústers no són una finalitat en si mateixos. No són una política industrial completa i no poden convertir-se en una excusa per repartir recursos públics sense que tinguem una orientació estratègica, un lideratge públic i, sobretot, un retorn social.

Si no hi ha una orientació pública clara, si no hi ha ambició, si no hi ha capacitat institucional i si no hi ha missió compartida, el risc és molt evident: quedar atrapats en una economia cada vegada més dependent, més vulnerable i més desequilibrada territorialment. Per això, quan parlem de clústers, no voldríem veure amb una visió neutra. No volem una política de simple acompanyament empresarial. Han de ser clústers al servei d'una transformació industrial de país. I això vol dir, en primer lloc, que els clústers han d'estar orientats a missions i reptes de país: descarbonització, digitalització de les pimes, reforç de la cadena de valor estratègiques, economia circular, autonomia tecnològica i generació de valor afegit arrelat al territori.

I en segon lloc, que qualsevol política de suport als clústers ha d'anar lligada a una política d'arrelament empresarial al territori. Això per nosaltres és central. No pot ser que mobilitzem recursos públics, que reforcem ecosistemes productius i que ajudem a generar capacitats industrials i després, i ho veiem aquí, a aquest Parlament, no tinguem eines suficients per evitar deslocalitzacions, pèrdua de capacitat productiva o operacions que acaben desvinculant l'activitat econòmica del país.

Per això defensem incentius a l'arrelament, sí, però també condicions clares en les ajudes públiques, mecanismes de devolució en cas d'incompliment i una lògica de justa reciprocitat. Si una empresa rep recursos públics, ha d'assumir compromisos amb el territori, amb l'ocupació, amb la continuïtat productiva i amb la sostenibilitat. I també creiem honestament que cal reforçar aquells plantejaments que vinculen els sectors emergents a la transició cap a una economia de zero emissions d'alt valor afegit i com a eina de redistribució de la riquesa. I també compartim la necessitat d'una mirada transversal del Govern, perquè la política de clústers no pot anar desconnectada tampoc de la planificació d'infraestructures, de la mobilització de recursos públics o de la necessitat de frenar una terciarització precària de l'economia catalana. Per tant, sí a reforçar els clústers. Sí a fer-los més útils, més exigents i més

ambiciosos. Sí a orientar-los cap als grans reptes industrials, socials i ambientals del país. Sí a més cooperació, més transferència tecnològica i més suport a les pimes, però no a una política de clústers sense governança pública forta, sense avaluació i, sobretot, sense arrelament territorial.

Per tant, votarem favorablement la majoria dels punts. Ens abstindrem el 3, 4 i 6 i en demanem votació separada. Farem abstenció en aquests punts, perquè no condiciona el finançament a l'arrelament i, per tant, per nosaltres és una condició fonamental perquè..., per això, perquè el finançament vagi acompanyat de condicions a l'arrelament.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara ja per... Li toca al grup proponent, o sigui que el senyor Canadell per poder posicionar-se sobre les esmenes. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Abans de parlar de les esmenes, m'he deixat de dir abans que realment la xarxa de clústers de Catalunya és un element diferencial respecte a altres comunitats de l'Estat i a moltes

Fitxer 31CET16

regions d'Europa. I això ho hem de tenir clar. Ho hem de tenir clar com a país, com a representants que som i li hem de donar el valor que té. I, per tant, quan nosaltres fem aquesta proposta per apostar de veritat pels clústers, per fer un pas més, perquè ja porta trenta anys de desenvolupament i li cal una certa reestructuració, per nosaltres això vol dir parlar amb majúscules, no fer algun retoc. I, per tant, el que nosaltres plantejàvem era un canvi en majúscules.

I això, per exemple, senyor Becerra, vol dir parlar de recursos. I vostès, quan parlem de diners..., o sigui, tot és molt maco, menys quan poses una xifra. Llavors ja no volen saber res. Per tant, vostè diu: «No, el pacte nacional per a la indústria supera de molt...» On són els diners del pacte nacional per a la indústria en els clústers? No

hi diu res, dels clústers amb partida econòmica. I si nosaltres vam presentar aquesta proposta és perquè el sector, els diferents clústers, ens van venir a veure i ens van dir: «Escolta'm, que no hi ha manera. No ens en sortim amb aquest Govern». Per tant, hi creuen o no hi creuen, en els clústers? Hi creuen per anar fent xup xup i anar fent màrqueting? O hi creuen per fer un canvi encara més en positiu i donar-los un nou reforç? Nosaltres anem en aquesta línia.

I ara sí, acabo dient que no hem acceptat cap esmena del grup socialista. Sí que hem acceptat la primera esmena del grup d'Esquerra Republicana, perquè ens sembla encertada i que millora el text, no la segona, però al final jo crec que té sentit i, per tant, votarem, òbviament, que sí a les nostres propostes l'esmena d'Esquerra Republicana.

La presidenta

Ara anirem per votar, que estem mirant com ho podem fer. Punt per punt.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Sí, potser millor. Nosaltres demanem votació separada del punt 1 i del 5, o sigui, l'1 5 pot ser un bloc i la resta.

La presidenta

No, perquè han demanat 3, 4 i 6 també. D'acord. Seria 1-5, 3-4-6, que seria 2 i 7, si no vaig errada. Sí, ha dit 3, 4 i 6. Faríem tres blocs. A veure si us sembla bé: 3, 4, 6; 1, 5; i 2 i 7. Sí? (*Remor de veus.*) Però separem el 4. Exacte. Farem 4 blocs. Doncs vingi, comencem per els punts 3 i..., 3 i 6.

Vots a favor?

Tot..., no, menys els comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Els Comuns. Per tant, queda aprovat els punts 3 i 6, amb 14 vots a favor i 1 abstenció.

Passem al bloc del punt 1 i punt 5.

Vots a favor?

Junts, Comuns, Esquerra, Partit Popular i VOX.

Vots en contra?

Abstencions?

I 5 dels socialistes d'abstenció. Per tant, 10 vots a favor i 5 abstencions.

Passem als punts 2 i 7.

Vots a favor?

Aquest sí que és per unanimitat. Aprovat aquest punt..., aquests dos punts per unanimitat, el 2 i el 7.

I ara el darrer punt, que és el número 4.

Vots a favor?

Esquerra, PSC, Junts, Partit Popular.

Vots en contra?

Abstencions?

Comuns i VOX, 13 vots a favor i 2 abstencions.

El que seria l'ordre del dia està, però ara us he de comunicar que s'ha organitzat una eventual sessió conjunta de la Comissió d'Empresa i Treball i de la Comissió de Drets Socials i Inclusió per al proper dimecres 22 d'abril, per presentar l'estudi sobre l'impacte de l'equiparació salarial en els serveis socials de Catalunya 2025. La compareixença del secretari general del Departament de Drets Socials i Inclusió davant de la Comissió, el secretari general... Bé, aquí també surt el director, compareixença del director general d'Accreditació i Provisió de Serveis. A les deu, no?, a les deu del matí.

I què més hi ha aquí? En principi això, seria una comissió conjunta de Drets socials amb Empresa... *(Remor de veus.)* Digues. No, perquè el Parlament el dia 23 és festiu a la tarda, perdó, a la tarda. Al matí fins a les dues és laboral. I després el tema de la Mesa. *(La lletrada intervé sense fer ús del micròfon.)* No cal? Doncs rebreu cada

comissió, tant l'Empresa com la de Drets socials, rebreu la convocatòria, d'acord?
(*Remor de veus.*)

Bé, doncs quedeu tots informats que ja rebreu... (*Remor de veus.*) Ara parlem un moment, Noemí. Per tant, no hi ha res més.

S'aixeca la sessió. Bona tarda a tothom.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT